 ॐ वसुधैव कुटुम्बकम्

જાહેર ખબર.

(સનાતની, ધર્મચ્યુસ્ત, ભાઈઓને, વિનંતી કે)

સર્વે શ્રીમન્ત, સદગૃહસ્થાનં, આ વિજ્ઞપ્તિ પત્રથી. ખબર આપુછું કે કડીપ્રાંત, તાલુકે મહેસાણાથી, પશ્ચિમે પાંચ ગાઉ ઉપર, દેવીપુરા નામે ગ્રામ છે. તેની પુર્વ તરફ તલાવ છે, તેના ઉપર પ્રાચિન, શ્રી અંબાજી માતાજીનું, પ્રસિદ્ધ સ્થાન છે. તે ઘણું પ્રાચીન હોવાથી, ઘણુંજ જીર્ણ બની ગયું છે. ને ત્યાં આડરનીશ, -આવનાર દેવી ભક્તો, ને બહુજ રહેવા કે વિશ્રાન્તી લેવાની અડચણ પડે છે તેથી ત્યાં તદ્દન નવુંજ તમામ સગવડવાળું, -ધર્મશાળા સાથે મજબુત કામ કરવા અમારો વિચાર, શ્રીજીની દુપાળી થએલો છે. તો તેમા રકમ રોકવાની જરૂર છે. તો તે રૂઢન શ્રી જગદંબાના પરમ પ્રેમી ભક્તોની મદદથી તથા શ્રીમન્નાના આશ્રયથી કામ કરવું છે. તો સર્વે દેવી ભક્તોને મારી વિનંતી, અટલીજ છે કે, આપને જે બુદ્ધી શ્રીજીએ આપેલી હોય તે બુદ્ધીએ કરી શ્રી જગદંબાના સ્થાન નંગામી આ કામમાં કાંઈ પણ દ્રવ્ય અર્પણ કરવું. તે તમારી ફરજ છે. આ સ્થાન ઘણુંજ ચમત્કારી તથા ઘણું ભક્તોના કામ કાર્ય થએલાં છે. તે વાત અનુભવ સીધ છે. અને તે સંબંધી ઘણા દાખલા અમે જોએલા છે. તો આપનાથી જે મદદ બને તે શ્રીજીને અર્પણ કરી પ્રાર્થના કરવી. અમારા તરફથી “ શ્રી અંબીકા રસીક ગરબાવળી ” તૈયાર છે. કિંમત ૦-૨-૦. દેવી ભક્ત મેનેજર,

દ્વે ગંબાસંકર અંબાસંકર મુ. દેવીપુરા

વતન મીઠા.

પાસદ બલોલ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૮-૮૩ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૩૩ ૫૫૦ ગ્રંથાલય

વિષય ૫૨:૨૨

“ગુરુ વચન

ગ્રંથાવલી.”

કર્તા તથા પ્રસિદ્ધ કર્તા.

સ્વામીજી મહાદેવપુરીજી રામપુરીજી.

મુ. ખારા અખાડો પાસે બલોલ.

આવૃત્તિ ૨

પ્રત ૧૦૦૦.

સંવત ૧૯૭૫.

સને ૧૯૧૯.

શ્રી ‘સત્યવિજય પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. સાંકલચંદ હરીલાલે
છાપી-પાંચ કુવા નવા દરવાજા-અમદાવાદ.

કિંમત રૂ. ૦-૪-૦.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
ગુજરાતી કોપીરાજ સંગ્રહ

૭૬૭

ૐ

અર્પણ પત્રિકા.

પરમ કૃપાળુ શ્રી મહેશ્વરની કરુણાથી મારી, અલ્પબુદ્ધિ
અનુસારે રચેલું “શ્રી ગુરુ વચન ગ્રંથાવલી” નામનું
આ પુસ્તક તેજ જગલિયંતા સર્વેશ્વર
પરમપૂજ્ય પરમેશ્વર સદાશિવને
સવિનય અને સદ્ભાવ પૂર્વક
અર્પણ કરી હું કૃતકૃત્ય
થાકી છું.

લી. શેવક.

મહંત માહાદેવપુરીજી રામપુરીજી
સ્વામીજી.

સુ. ખારા-અખાડો.

નિવેદન.

વિના ધર્મ મનુષ્યાણાં, જાય તેન શુભં ક્વચિત્
યત્ન તો ધારયેત સ્માત્, પુરુષો ધર્મમે વહિ ॥ ૧ ॥

વહાલા દસનામી ભાઈઓ આપને પ્રાર્થના કરવામાં આવે છે કે. આપણુ આ સંસાર વિષે લોળા સંભુએ કૃપા કરી આપણને રૂઝા ધર્મમાં જન્મ આપ્યો. તો આપણે જન્મ કોઈ ખરાબ ધર્મમાં થયો હોતતો આપણે કેટલા બધા મલીન રહેત ? કેટલા બધા નિર્દય થાત ? એવામાંથી બચાવી તેણે આપણને રૂઝા ધર્મમાં મુક્યા છે. એટલુંજ નહિ પણ ઉત્તમ આચરણવાળા સંન્યાસીની પદવી આપી છે. અને જગતના મનુષ્યોને સત્ય રસ્તો બતાવવાને જગતનું હીત કરવાને સરજેલ છે. જે આપણે આપણું કર્તવ્ય કર્મ કરવામાં આજસ રાખીશું તો આપણે પરમકૃપાળુ ઇશ્વરના ગુન્હેગાર ગણાઈશું માટે હે પ્રિય ભાઈઓ ? આ અમૂલ્ય દેહની કદર કરી પરમકૃપાળુ ઇષ્ટ દેવનો ઉપકાર માની આપણું કર્તવ્ય-કર્મ કરવામાં ગમે તેવી વિપત્તિ કે દુઃખ પડેતો, તે સહન કરી ભક્તિ તથા શુદ્ધ ઊપાસના ઉપર લક્ષ રાખવાથી આપણા જીવાત્માનું કલ્યાણ થશે. ધર્મ પાળ્યા વિના જીવાત્માનાં કલ્યાણ થતાં નથી. ખરું સુખ ઇશ્વરનું ભજન છે. સુખ રૂઝા આપનાર ઇશ્વર છે. તો જેમ બને તેમ બેઘડી ઇશ્વરનું ભજન કરી સુખનાં સાધન મેળવો.

વળી આવા કલ્પીયુગના વખતમાં જે ઘડી ઇશ્વરનું સ્મરણ કરવાથી. તેનો ઘણો લાભ મળે છે. પરમ કૃપાળુનો એવો હુકમ છે કે “તમે આખો દિવસ ઉધમકરી. જે ઘડી ને મારું સ્મરણ કરશો તો તમરાં કરેલાં પાપ નાશ પામશે.”

હવે જ્ઞાતિના હિતખાતર મારે જણાવવું જોઈએ કે દશનામી ગોસ્વામીકોષ શ્રેષ્ઠ છતાં પણ તેની જિજ્ઞાસા (યા) જિજ્ઞાસા કાંઈજ દૃષ્ટિગોચર થતી નથી. જુઓને બીજા ન્યાતોનું હિત કેવું સંભળાય છે. તે આપ સર્વે ભાઈઓની જાણમાં હશે. હાલના જમાનામાં આપણી કોમ પાછળ પડતી જાય છે તેનું કારણ આપણા કેટલાક ભાઈઓ અલગ તેમ ધર્મની માહિતી નહિ હોવાથી અને સંત સમાગમ નહિ કરવાથી આપણા ભાઈઓની હાલત સુધરતી નથી, તેમ આપણી કોમમાં ઘણા સંજ્ઞનો અને વિદ્વાનો હોવા છતાં આપણા અજ્ઞાન ભાઈઓને સુધારતા પ્રયત્ન કરતા નથી તે ઘણું દીલગીર થવા જેવું છે. કારણ કે આપણા જ્ઞાતિ ભાઈઓના દોષો જોયા કરવા તે સંજ્ઞન પુરૂષોને ઘટેત નથી.

શ્લોક:—

અસ્થિરં જીવનં લોકે, અસ્થિરં ધનયૌવને;

અસ્થિરાઃ પુત્રદારાશ્ચ, ધર્મકીર્તિ દ્વયસ્થિરમ્. ॥ ૧ ॥

આપણા માન્યવંતા મહંતશ્રી ગંગાભારતીશ્ચ રામ-

ભારથીજીએ જ્ઞાતિ બંધુઓને ઊંચે દરજ્જે આણુવા સાફ પોતાની પદરના સેંકડે રૂપીયાનો મોટો ખર્ચ કરી બે ત્રણ વરસ સભાઓ ભરી અને સારા રીતરિવાજો પાળવા સંબંધી ભાષણો આપેલાં. તેમ જ્ઞાતિહીનનાં પુસ્તકો છપાવી બક્ષિસ કર્યા છતાં સારી સ્થિતિમાં આવતા નથી. મહંતશ્રી ગંગાભારથીજી હીમત નહિ હારતાં પોતાનો વિચાર જણાવે છે કે “ વરસો વરસ સભાઓ ભરવી અને સાફ ફંડ કરી સંસ્કૃત પાઠશાળા ખોલવી. ” ધન્ય છે આવા સંજ્ઞોને કે જે માણસો ઊંચ વિચારો વાળા ઊત્સાહી ને જ્ઞાતિહિતાર્થે છે. એવા સંજ્ઞન માણસોને ધન્યવાદ આપીએ તો કાંઈ આછું નથી. આપણા માન્યવંતા મહંતશ્રી જ્ઞાતિબંધુઓને હમેશાં મદદ આપે જાય છે. તે આપ સર્વેના જાણવામાં છે. તેથી તેમના વિષે કંઈ વધારે કહેવાની જરૂર નથી. મોટે આપણે સર્વે ભાઈઓએ આપણા કૃપાળુ મહંતશ્રી ગંગાભારથીજીનો ઊપકાર વિસારીએ તેમ નથી. કારણ કે આવા પવિત્ર નર આ દુનિયામાં થોડાજ હોય છે. તે સર્વે ભાઈઓએ મહંતશ્રીનો મોટો ઊપકાર માનવો જોઈએ પ્રેમી ભાઈઓ તેઓશ્રીની પેઠે આપણે પણ જ્ઞાતિ બંધુઓને હમેશાં યથા શક્તિ મદદ આપવી અને આપણી કોમમાં વિદ્યાનો લાભ અવશ્ય આપવે, તે આપણા સર્વે ભા-

ધંઓની ફરજ છે. કહ્યું છે કે:—

વિદ્યા નામ નરસ્ય રૂપ મધિકં પ્રચ્છન્ન ગુપ્તં ધનમ્,
વિદ્યા ભોમ કરી યજ્ઞ: સુખ કરી વિદ્યા ગુરુણાં ગુરુ:
વિદ્યા બંધુજનો વિદેશગમને વિદ્યાપરં દૈવતમ્
વિદ્યા રાજ્ય સુપૂજિતા નતુ ધનં વિદ્યાવિહીન: પશુ:

અર્થ—વિદ્યાજ મનુષ્યનું રૂપ છે. અતિ ગુપ્ત ધન છે. વિદ્યા ભોગ આપનારી છે. વિદ્યા ગુરુની પણ ગુરુ છે. વિદ્યા પરદેશમાં ભાઈની પેઠે હીત કરનારી છે. અને દૈવત પણ વિદ્યાજ છે રાજા એ પણ વીધાની પૂજા કરે છે. પણ ધનની પૂજા કરતા નથી. માટે વીધા રહિત પુરૂષ પશુ છે.

એટલા માટે પશુ પણું ફરકરવા સારૂ વિદ્યા અવશ્ય મેળવવી જોઈએ વળી કહ્યું છે કે:—

નચોર ચૌર્ય નૃપતેરસાધ્યં, નમ્રાત્ ભાજ્યં નચ ભારકારિ;
વ્યયે કૃતે વર્ધનમે વનિત્યં, વિદ્યાધન: સર્વ ધનં પ્રધાનમ્.

અર્થ:—જેને ચોર ચોરી શકતા નથી રાજ્ય હરણ કરતું નથી. ભાઈઓ ભાગ પડતો નથી અને બ્રાહ્મરૂપ થઈ પડતી નથી વૃદ્ધા વસ્થાએ પણ વિદ્યાવૃદ્ધ થતી નથી એવું જે સર્વે ધનમાં શ્રેષ્ઠ ધન વિદ્યા દેવી છે.

પ્રિય બંધુઓ ધનની ફરકાર નહિ રાખતાં તન અને મનથી પોતાની જ્ઞાતિમાં વિદ્યાનો ફેલાવો કરવો. એટલી

મારી નમ્ર વિનંતિ છે. ધનની ત્રણ પ્રકારની ગતિ છે. દાન, લોગ, ને નાશ. લોભી લોકો આપતા પણ નથી કે લોગ-વતા પણ નથી તેના ધનનો કુદરતી રીતેજ નાશ થાય છે તે જોયા કરવું પણ ધર્મદાન કરવું નહિ એ કરતાં વધારે નીચ જીભું કંઈ નથી માટે ભાઈઓઓ હમેશાં પરોપકારનાં કામો કરવાં આપણે પોતે પવિત્ર થઈએ અને આપણી આબુખાબુનું મંડળ રૂઠું થાય એવી તજવીજ કરો. આપણી જ્ઞાતિમાં અમારા મંડળમાં શ્રી બલોલના રહીશ સ્વામીશ્રી કેવલગીરજી માહા પવિત્ર અને જ્ઞાનિ હોઈ અમારા મંડળને પવિત્ર કર્યું છે. તેથી તેઓશ્રીનો અમે મોટો આભાર માનીએ છીએ. આપણે પણ તેમની પેઠે આચાર વિચાર પાળી પવિત્ર થવું. અને ખોટા રીવાજો દૂર કરવા પ્રયત્ન કરવો એટલી મારી સર્વે જાંબુઓને નમ્ર વિનંતી છે. પ્રિય ભાઈઓ મેં કંઈ વેદ શાસ્ત્રનો અભ્યાસ કર્યો નથી તેથી મારા લખાણમાં કંઈ પણ ભુલચૂક આવી હશે તે સુધારી સાર વસ્તુ ગ્રહણ કરી મને આપનો સદાનો આભારી બનાવશોજી એવી આ દાસ પૂણે આશા રાખે છે.

પ્રસ્તાવના.

આ ગ્રંથમાં જે જે હકીકત દાખલ કરી છે, તે ખાસ દસનામી લાઈઓના કલ્યાણના અર્થેજ બહાર પાડવામાં આવી છે. સત્યકર્મ વિગેરે વિષયો અલ્પ બુદ્ધિ અનુસાર બહાર પાડ્યા છે. તે સનાતની ધર્મ ઉપર શ્રદ્ધા રાખી જાત્રત થઈ બધા દસનામી લાઈઓ સત્ કર્મની ઊન્નતિ અર્થે તત્પર થશે. અને મૂળ સ્વરૂપ જેવા જાત્રતીમાં આવી જશે તેમ મારી નમ્ર વિનંતિ છે.

જ્ઞાતિ બંધુઓનું શુભ ઇચ્છવાને તથા જગતના દરેક ગ્રાણી શુભ સંસ્કારે દોરાય તેવા હેતુથી આ પુસ્તક લખ્યું છે. તેમ આ જગતના જીવાને કલ્યાણની પરમ ઇચ્છા હોય છે. પરંતુ તે ઇચ્છા શી રીતે સફળ થાય, તેને માટે જિત્તર મળવો મુશ્કેલ છે. અને તેને લીધેજ કર્તાઓ આશ્રમ જાઠાવ્યો છે. તે તેમાં દોષ કિંવા બીજી કોઈ પણ પ્રકારની ભૂલ હશે તેા જેમ હંસ પક્ષી દૂધ પાણી ભેગુ હોય છે તેમાંથી દૂધ પી જાય છે. તેજ પ્રમાણે સાર વસ્તુ આપ સર્વે વાંચક બંધુઓ ગ્રહણ કરશે એટલી મારી સર્વને નમ્ર વિનંતિ છે.

લી. સંતોનો દાસ.

મહારા વહાલા પરમ પ્રિય ધર્મ સ્નેહી મિત્ર ગુમા-
નસિંહજી દલસિંહજી. આપે મને ઘણી વખત બારંબાર
મદદ કરી. મારા ઉપર ઘણુંજ ઉપકાર કરેલ છે તે ઉપકાર
બુલાય તેમ નહીં હોવાથી તે બદલ આપશ્રીનો મોટો
આભારમાની ઘણુંજ ઊમંગથી આશીર્વાદની જગ્યે મૂક-
વામાં આવી છે. ઇષ્ટ દેવ એમનું કલ્યાણ કરો. એ પ્રાર્થના છે.

મહારા પરમ સ્નેહી સદ્ગુણી સ્વામીશ્રી નથુગીરજી
ધીરગીરજી ગામ તરલના તથા મહતશ્રી સંભુગીરજી લાલ-
ગીરજી ચિત્રોડના વી. આપને વિનંતિ દરવામાં આવે છે
કે. તમે મહારા ઉપર અત્યંત પ્રેમ ધરાવો છો તે બદલો
વાળી શકવા હું અસમર્થ છું. તેમ સંત સાધુ ઉપર આપ
પ્રેમ બહુજ રાખો છો તેનું કારણ આપની અચળ ભક્તિ છે.
તેમ સેવકોને ધર્મની બાબતનો ઉપદેશ કરો છો અને પ-
રોપકારમાં વૃત્તિ રાખો છો તેથી ઇષ્ટદેવ આપનું કલ્યાણ
કરશે. આપશ્રીનો મોટો આભાર માની નમસ્કાર કરું છું. તો
સ્વીકારશેજી.

લી. સ્વામીજી મહાદેવપુરીજી રામપુરીજી.

મુ. ખારા અખાડો.

અનુક્રમણિકા.

૧ સનાતન ધર્મ વિષે.	....	....	....	૧
૨ સત્સંગ વિષે.	....	....	....	૬
૩ ગુરૂ મહિમા વિષે....	....	....	....	૧૧
૪ સંતોના કર્તવ્ય.	....	....	....	૧૭
૫ સંતોનાં લક્ષણ.	....	....	....	૧૮
૬ ગુરૂ દત્તાત્રયનો મહિમા.	....	....	....	૨૦
૭ આત્માને ઉપદેશ....	....	....	....	૨૩
૮ આશા કેવી છે ? તે વિષે.	....	....	....	૨૬
૯ ખરું મુખ શેમાં રહેલું છે ?....	....	....	....	૩૨
૧૦ શ્રી દયનામી ગોસ્વામી વિષે.	....	....	....	૪૨
૧૧ ઓં શીવ દર્શન વિષે.	....	....	....	૪૭
૧૨ ખારા અખાડાનાના મહાત્માઓની ઓળખાણુ વિષે.				૪૯

પરમ પૂજ્ય ઓ સ્વામીજી રામપુરીજી રાજપુરીજી,
મુ. ખારા અખાડા.

“કેલાસવાસ સં. ૧૯૭૩ના ચૈત્ર સુદ ૮ શુક્રવાર”

લક્ષ્મી આર્ટ, બાયખજા, મુંબઈ.

ગુરૂવચન ગ્રંથાવલી.

દોહરો.

પ્રેમે નમું ગુરૂદેવને, વળી નમું જગરાય;
ગુરૂ વચન આ ગ્રંથને, વાંચ્યાથી સુખ થાય.

સનાતન ધર્મ વિષે.

આગળના વખતમાં સનાતન ધર્મનો લોપ થતો જોઈ,
દુઃખી લોકોને દિલાસો આપવા તથા સંત પુરૂષોનું રક્ષણ
કરવાના અર્થેજ શ્રી શંકરાચાર્યનો જન્મ થયો હતો. તે
મહાન પુરૂષે હિંદુસ્તાનમાં સર્વત્ર ઠેકાણું દિગ્વિજય કરી
સનાતન ધર્મનું રક્ષણ કર્યું, અને આજે દિશાઓમાં ચાર
મઠ સ્થાપન કર્યાં.

૧ પશ્ચિમ દિશામાં દ્વારકામાં શારદા મઠ.
 ૨ પૂર્વ દિશામાં જગન્નાથપુરીમાં. ગોવર્ધન મઠ.
 ૩ ઉત્તર દિશામાં બદ્રિનાથમાં જ્યોતિ મઠ.
 ૪ દક્ષિણ દિશામાં. શ્વેતગિન્દુ રામેશ્વરમાં શ્રૃંગેરીમઠ.
 ઉપર જણાવેલ ચારે મઠોમાં શ્રી શંકરાચાર્યે, પોતાના ચાર શિષ્યો સનાતન ધર્મના રક્ષણ માટે નિમ્ના તેમનાં નામ.

૧ શારદા મઠમાં સુરેશ્વરાચાર્ય.

૨ ગોવર્ધન મઠમાં. પદ્માચાર્ય.

૩ જ્યોતિર્મઠમાં. ત્રાટકાચાર્ય.

૪ શ્રૃંગેરીમઠમાં. પૃથ્વીદ્વરાચાર્ય.

ચારે મઠોમાં દસનામી સન્યાસનો સમાવેશ.

૧ પુરી, ભારતિ, સરસ્વતિ. નો શ્રૃંગેરી મઠ.

૨ ગીરી, પર્વત, સાગર. નો જ્યોતિ મઠ.

૩ વન, આરણ્ય. નો ગોવર્ધન મઠ.

૪ તીર્થ, આશ્રમ. નો શારદા મઠ.

એવી રીતે મહારાજશ્રી શંકરાચાર્યે હિંદુ ધર્મના હિત માટે ચાર મઠ સ્થાપી પોતાના ચાર શિષ્યો નિમ્ના, અને ચારે મઠોમાં દસનામી સન્યાસનો સમાવેશ કર્યો.

આ સંસારમાં દરેક પુરુષ જન્મ ધારણ કરીને નાના પ્રકારના ધર્મો પાળે છે. આપણા આદિ અનાદિ ચારે આશ્રમના ધર્મ સનાતન છે. માટે સનાતન ધર્મ નહીં છોડતાં

બીજા ધર્મમાં પ્રવર્તી નહીં, કારણ કે પોતાના ધર્મ શિ-
વાય કંઈ પણ કાર્યની સિદ્ધિ થતી નથી.

શ્રેયાન્સ્વ ધર્મો વિગુણઃ પરધર્માત્સ્વનુષ્ટિતાત્ ॥

સ્વધર્મે નિધનં શ્રેયઃ પરધર્મો મયા વહઃ

મ. ગી. અ. ૩ શ્લોક. ૩૫

(દષ્ટાંત.)

પૂર્વે કોઈ એક નગરમાં મહાન પ્રતાપી રાજા રાજ્ય
કરતો હતો એ રાજા બાતે ક્ષત્રિય હતો. છતાં જૈન ધર્મ
પાળતો હતો.

એક દીવસના સમાયોગે રાજા જંગલમાં ફરવા ગયો.
ત્યાં રાજાને એક મહાત્મા યોગીનાં દર્શન થયાં રાજા યો-
ગીના ચરણમાં નમી પડ્યો. અને યોગીના સામે હાથ જો-
ડીને બેઠો.

યોગી:—હે રાજન્ ! તું બાતે કોણ છે અને કયો ધર્મ
પાળે છે !

રાજા:—હે યોગીશ્વર, હું બાતનો ક્ષત્રીય છું, અને જૈન
ધર્મ પાળું છું.

યોગી:—હે રાજન્ ! તારા સનાતન ધર્મને છોડી બીજા ધ-
ર્મમાં જવાનું કારણ શું છે. ?

રાજા:—હે યોગીશ્વર, અમારા બાપદાદા જૈન ધર્મ પાળતા

આવ્યા છે, એટલે અમારે પણ તેજ ધર્મને પકડવો જોઈએ.

યોગી:—હે રાજન. પોતાના ધર્મ શિવાય કાર્યની સિદ્ધિ થતી નથી તેમજ મુક્તિ પ્રાપ્ત થતી નથી, માટે પોતાનાજ ધર્મમાં રહેવું જોઈએ. એ ઉત્તમ છે.

રાજા:—તો. હે યોગેશ્વર; હમારો મૂળ ધર્મ કયો ? તે કૃપા કરી જણાવો તો આપનો મોટો ઉપકાર થશે.

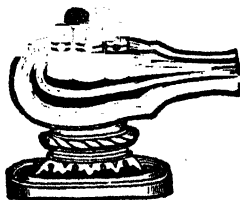
યોગી:—હે રાજન. ક્ષત્રીનો ધર્મ સનાતન છે. માટે તેજ ધર્મને પાળવો જોઈએ. પરિવ્રજ્યનારાયણનું ભજન કરવું, સંતોની સેવા કરવી. વેદવાક્ય સાંભળવું. જેથી તારું કાર્ય સિદ્ધ થશે.

રાજા:—હે યોગીશ્વર, હું આપનાં વચન માથે ચઠાવું છું. અને હવેથી હું મારો ધર્મ પાળીશ.

એટલી હકીકત કહી. રાજા પોતાના નગર તરફ ચાલ્યો. પોતાના મુકામે જઈ રાણીને બધી હકીકત કહેવા લાગ્યો. કે હે રાણી આજે મને મહાયોગીશ્વરનાં દર્શન થયાં, અને આપણે જુનો સનાતન ધર્મ પાળવાનો ઉપદેશ કર્યો, અને કહ્યું કે. “ શ્રી નારાયણનું ભજન કર, સનાતન ધર્મ પાળ. વેદ વાક્ય સાંભળ, તો તારી મુક્તિ થશે. ” એ વાત સાંભળી રાણી ઘણી પ્રસન્ન થઈ. અને કહેવા લાગી કે હે પ્રાણનાથ, યોગીશ્વરનો ઉપદેશ સત્ય છે. માટે હવે આપણે તીર્થ કરવાને જઈએ. અને મજા કરીએ. એટલી વાતચીત

આ પછી રાજા કચેરામાં ગયા. અને પ્રધાન મંડળને
 ચોલાવી હુકમ કર્યો કે આપણે કાશી જઈને, યજ્ઞ કરવાનો
 છે. કેમકે જુનો સનાતન ધર્મ પાળવાનો યોગીશ્વરે મને
 ઊપદેશ કર્યો છે. તો તંબુ ડેરા, ધનમાલ અને એકહજાર
 આદ્યો લઈને શ્રી ગંગા કીનારે જવાનું છે. તો આ
 પ્રમાણે સર્વે સામગ્રીની તૈયારી કરવી. હુકમ થતાંજ સર્વે
 સામગ્રીની તૈયારી કરવામાં આવી. અને રાજા કાશી જવાને
 તૈયાર થયા. ને નગરની બહાર નીકળ્યા. રાજાને સારા
 શુકન થયા. ને કાશી જઈ યજ્ઞ કરવા માંડ્યો. અને ગંગામાં
 સ્નાન કર્યું. સર્વે આદ્યોને જમાડયા ત્યારે રાજાને આત્મ
 તત્વની માલમ પડી. અને સનાતન ધર્મની ઊન્નતિ કરવા
 લાગ્યો. ત્યાર બાદ પોતાનું જીવન સુખેથી ગાળવા લાગ્યો.

ઊપરના દૃષ્ટાંતથી સાર ફક્ત એટલોજ ગ્રહણ કરવાનો
 કે, દરેક માણસે પોતપોતાના ધર્મનેજ વળગી રહેવું. એ
 ઊત્તમ છે, કોઈપણ ધર્મની નાસ્તિક બુદ્ધિ કરતી નહીં.
 કારણ કે મોક્ષની પ્રાપ્તિ પોતાના ધર્મમાંજ થાય છે.

સત્ સંગ (વધે.

મહાનુભાવ સંસર્ગઃ કસ્યનો જ્ઞાતિ કારકઃ

રથ્યામ્બુજાન્હવીસંજ્ઞા ત્રિદ શૈર પિવન્ચતે. ॥ ૧ ॥

સત્ સંગ એટલે સારી સંગત.

સુખને ઇચ્છનાર મનુષ્યોને પ્રથમ તો સત્સંગની જરૂર છે. સત્સંગ સર્વ સંશયને દૂર કરી બ્રાહ્મિયને ભાગી શાન્તિ આપનાર છે. ભવસાગરનો ફેરો મટાડનાર છે. અને જ્યોતિ સ્વરૂપ ભગવાનની ઓળખાણ પાડનાર છે અને બુદ્ધિને નિર્મળ કરનાર છે. માટે હમેશાં હરેક માણસે સત્સંગજ કરવો. સત્સંગ આત્મબળ આપે છે. સર્વ દૈહિક પાપને ભરમ કરે છે. સત્સંગ શ્રી હરિને પ્રસન્ન કરવાનું મુખ્ય સાધન છે. શ્રદ્ધા પ્રાપ્તિનો માર્ગ પણ સત્સંગથીજ મળે છે. નિર્દય પુરૂષોને સત્સંગથી સજ્જનપણું પ્રાપ્ત થાય છે. પણ સજ્જન પુરૂષોને નીચના સંગથી નીચપણું પ્રાપ્ત થતું નથી. તેનું કારણ સત્સંગજ છે. સત્સંગના પ્રતાપથી કુરુ જીવો પણ તરી ગયા છે. માટે હમેશાં સત્સંગમાંજ ચીત્ત રાખવું.

શ્લોક.

સંસાર ત્રિષ વૃક્ષાણાં, દ્વે એવ મધુરે ફલે

કાવ્યા મૃત રસા સ્વાદુ દ્વિતીયઃ સજ્જન સંગમઃ ॥ ૧ ॥

વળી કહ્યું છે કે:—

ગંગા પાપં ચંદ્રસ્તાપં, દૈન્યં કલ્પતરુ સ્તથા

પાપં તાપં ચ દૈન્યં ચ, હરેત્ સાધુ સમાગમઃ ॥ ૨ ॥

માટે પ્રેમથી સંતનો સમાગમ કરવો એનું નામ સતસંગ કહેવાય. નીચ પુરૂષોનો સંગ કરવો નહીં. કારણ કે તેઓ ક્રૂર છે. આચાર અને સદ્બુદ્ધિનો નાશ કરનાર છે. ઇશ્વરના ભક્તોની નીંદા કરવાવાળા છે. નીચનો સંગ અવશ્ય પાપ બુદ્ધિ કરાવી નરકમાં નાખનાર છે. માટે સર્વદા નીચના સંગથી દૂર રહેવું. અને સજ્જનનો સંગ કરવો.

દંષ્ટાન્ત.

કોઈ એક નગરની અંદર બ્રાહ્મણ રહેતો હતો, તે ભિક્ષાવૃત્તિ કરી પોતાના કુટુંબનું ગુજરાન ચલાવતો તેને નઠારા માણસોની સોબત લાગેલી હતી.

એક દિવસ પોતાને ઘેર બેઠે બેઠે એવો વિચાર કર્યો કે અહો ! શું આ નગરમાં હું એકલોજ દરિદ્ર છું ? મારી નજર આગળ જે લોકો ફરે છે, તે તો સર્વે ધનવાન જ જણાય છે. પણ હું એકલોજ ગરીબ અવસ્થામાં પડેલો છું. વિચાર ઘણા કર્યા પણ તેને એકે રસ્તો સૂઝે નહીં. અને તેની સ્ત્રીને કહેવા લાગ્યો કે હે સ્ત્રી હાલમાં આપણે ગરીબ અવસ્થામાં છીએ. માટે મને દેશાવર જવાની રજા આપ. અને હું ધન કમાઈને પાછો અહીં આવીશ. સ્ત્રી સદ્ગુણી

હતી. તેથી વિચાર કર્યો કે જો આ કોઈ શેઠેરમાં કામ
ગીરીપર રહેશે તો તેને કંઈ પણ લાભ થવાનો નથી, કેમકે
તેને દુર્વ્યસનો પડેલાં છે. તે તે છોડી શકશે નહીં. માટે
લાંબ આને કાંઈ બીજો રસ્તો બતાવું. પછી સ્ત્રી બોલી કે,
હે સ્વામી નાથ ? જો આપને પરદેશ જવાની ઇચ્છા થઈ
હોય તો હું આપને રોકી શકવા સમર્થ નથી, પણ પરદેશ
જવાથી તમો કાંઈ ધનવાન થશો નહીં ત્યારે બ્રાહ્મણે કહ્યું
કે હે સ્ત્રી ! તું રસ્તો બતાવ તે પ્રમાણે હું કરું. તે વખતે
સ્ત્રી સંતુષ્ટ થઈ બોલી કે હે સ્વામીનાથ ! જો આપને ખર્ચ
ધન કમાવું હોય તો કોઈપણ મહાત્માનો આશ્રય લો. તે
વચન બ્રાહ્મણે માથે ચડાવ્યું ને મહાત્માની શોધમાં નીકળી
પડ્યો. એક મોટા વનમાં આવી ચડ્યો. ત્યારે તેને સફ-
લાગ્યે એક મહાત્માનાં દર્શન થયાં મહાત્માના ચરણમાં
મસ્તક નમાવી બ્રાહ્મણ બોલ્યો કે હે મહાત્મા ? મારું દુઃખ
મટાડો ને મારા મનની ચિંતાને દૂર કરો. એવી મારી આ-
પની આગળ આજીજી છે.

મહાત્મા:-હે ભાઈ ! તું કોણ છે ! ને શા કારણથી અહીં
આવ્યો છે ને તારા મનમાં શી ચિંતા છે તે તું
જણાવ.

બ્રાહ્મણ:-હે મહામુનિ બ્રાહ્મણ છું. દારિદ્રની ખીડાથી અહીં
આપનો આશરો લેવાને આવેલ છું તો આ રંક

ઊપર કૃપા કરશો.

મુનિ:—અહો ! દારિદ્રની પીડાથી ? પણ હે પ્રાહ્મણ હું તને એટલુંજ પુછુ છું કે તારે સોબત કેની છે, અને તે તને શો બોધ આપે છે ? તે તું મને સ્પષ્ટ કહે.

પ્રાહ્મણ:—હે મહામુનિ ! મારા સોબતીઓ ઘણાજ ઉદાર દિલના છે. મને હમેશાં માંસ ખાવાનોને મદિરા પીવાનો બોધ આપે છે. તે પ્રમાણે હું કરું છું.

મુનિ:—(મનમાં વીચાર કર્યો કે આ પ્રાહ્મણને ખરાબ સંગત લાગેલી છે તેથી દારિદ્ર અવસ્થાને પામ્યો છે માટે આને સારો રસ્તો બતાવવો જોઈએ.)
અરે હે પ્રાહ્મણ હું તને ધનવાન થવાનો રસ્તો બતાવું તે તું પાળી શકીશ ? જો તારી મરજી હોય તો બતાવું.

પ્રાહ્મણ:—(મનમાં ખુશી થઈને) હા મહારાજ, આપનું વચન પાળીશ.

મુનિ—સાંભળ, આજથી તારે માંસ મદીરાનો સ્વીકાર કરવો નહિ. અને તારા ધર્મનાં કાર્યો છે તે કરવાં તે પ્રમાણે કરીશ તો તું ધનવાન બનીશ અને સુખેથી જીવન ગાળીશ.

પ્રાહ્મણ:—હે મહામુનિ, આજથી મારે માંસ મદીરાની પ્રતિજ્ઞા છે. અને હું મારાં પોતાનાં કર્મ કરીશ

એમ કહીને બ્રાહ્મણ મહાત્માનો ઊપદેશ માથે ચઢાવી ને ઘર તરફ ચાલ્યો. પોતાની સ્ત્રીને સર્વે હક્ષીકત જણાવી. અને પોતાનાં કાર્યો નિયમ પ્રમાણે કરવા લાગ્યો. એટલે પરમેશ્વરની મહેરબાની થઈ. ને લક્ષ્મી દેવીએ પણ કૃપા કરી, ને બ્રાહ્મણ સુખે જીવન ગાળવા લાગ્યો.

ઉપરના દૃષ્ટાંત ઉપરથી ફક્ત એટલુંજ સમજવાનું છે કે નઠારી સંગતથી નઠારૂં ફળ પ્રાપ્ત થાય. અને સારી સંગતથી હિમેશાં લાભજ થાય છે. એ આ દૃષ્ટાંતનું મુખ્ય રહસ્ય છે. માટે હે પ્રિય બંધુઓ, હિમેશાં સત્સંગ કરી સુખેથી જીવન ગાળો.

શ્લોક.

સન્તપ્તા યસિ સંસ્થિ તસ્યપયસો નામાપિન જ્ઞાયતે.
મુક્તાકાર ત્યાં તદેવનલિની, પત્રસ્થિતં રાજતે ॥
સ્વા ત્યાં સાગર શુતિક મધ્ય પતિતં, સન્મૌલિકકં જાયતે.
પ્રાયેણા ધમ મધ્યમોત્તમ ગુણઃ સંવાસતો જાયતે ॥૧॥

સં. મ. પ્ર. ખા. ૨ પૃ. ૨૦ શ્લોક. ૩૨
દોહરો.

સત્સંગે સુખ ઊપજે. નિર્મળ બુદ્ધિ થાય.
ભાગે જ્ઞાતિ ચિત્તની પાપ પ્રજાળી નાય.

સત્સંગેથી સન્મથી. આવે આપો આપ.

શ્રી હરિ કૃષ્ણ વાધશે. ટળશે સૌ સંતાપ.

આડયં ધીયો હરતિ સિંજવતિ વાચિ સત્યમ્

માનો નતિ દિશતિ પાપ મપા કરોતિ.

લક્ષિતનોતિ વિતનોતિ ચદિક્ષુકીર્તિ

સત્સંગતિ કથયર્કિ નકરોતિ પુંસામ્ ॥૧॥

ગુરુ મહિમા વિષે.

ગુરુ બ્રહ્મા ગુરુ વિષ્ણુ, ગુરુ દેવ મહેશ્વર:

ગુરુ રેક પરીબ્રહ્મ, તસ્મૈ શ્રી ગુરુવે નમ:

ધ્યાન મૂલં ગુરુમૂર્તિ, પૂજા મૂલં ગુરુ પદમ્

મંત્ર મૂલં ગુરુ વાક્યં, મોક્ષ મૂલં ગુરુ કૃપા ॥

ગુરુ એટલે ગુ અને રુ.=ગુ, શબ્દ સ્વચ્છકારોડ્ઠિ રુ, શબ્દ

સ્તાન્નિરોધક: એટલે ગુ નામ અધાર અને રુ નામ

દ્વર કરનાર-એવો ગુરુ શબ્દનો મહિમા છે.

ગુરુ અજ્ઞાનરૂપી અધિકારને દ્વર કરી જ્ઞાનરૂપી પ્રકાશ-

માં લાવી મુકે છે. અને અજ્ઞાનરૂપી અધિકારનો નાશ કરવા

સારૂ ગુરુની સેવા કરવી. જ્ઞાન વિના મુક્તિ થતી નથી.

અને તેવું જ્ઞાન શ્રી સદ્ગુરુ વિના પ્રાપ્ત થતું નથી. ગુરુની

સેવ્યતામાં રહેવાથી સારા ગુણો પ્રાપ્ત થાય છે. દાખલા તરીકે-

શ્રી રામચંદ્ર પરમાત્માની સેવ્યતામાં શ્રી લક્ષ્મણ

શ્રી ભરત અને શ્રી શત્રુઘ્ન ભાઈઓ રહેતા હતા. તે તે-
ઓના સહગુણો પણ, શ્રી પ્રભુ, રામચંદ્રજી જેવાજ હતા.
જેણે આ જગતમાં ગુરૂની પૂર્ણ કૃપા મેળવી હશે. તેણેજ
પોતાના આત્માને ઓળખ્યો હશે. ગુરૂ કૃપા સિવાય સચ્ચિ-
દાનંદનું ભાન થતું નથી. ગુરૂનો મહિમા અપાર છે. કેમકે
બ્રહ્મા, વિષ્ણુ મહેશ્વરનાં દર્શન કરતાં શ્રી સહગુરૂનાં દર્શન
અધિક ગણાય છે.

તેમ વળી મહેશ્વરના કોપથી શ્રી ગુરૂદેવ રક્ષણ કરી
શકે છે પણ ગુરૂના કોપથી કોઈ પણ રક્ષણ કરવાને
સમર્થ નથી. કહ્યું છે કે—

શ્લોક.

હરૌ રુષ્ટે ગુરુસ્ત્રાતા, ગુરૌ રુષ્ટે ન કસ્ય ચ

તસ્માત્ સર્વ પ્રયત્નેન, શ્રી ગુરૌ શરણં વ્રજેત્ ॥ ૧ ॥

તં દાખલો શ્રીમન્ તુલસીદાસજી ગોસ્વામી કૃત શ્રી-
રામાયણમાં ઊત્તરકાંડમાં શ્રી કાગભુશુંડિ રૂપીના શિષ્યે. શ્રી
મહાદેવના પૂજનમાં શ્રી મહાદેવજીએ. તેના સહગુરૂને નમ-
સ્કાર ન કર્યા બદલ મહાન શ્રાપ આપ્યો હતો.....
માટે શ્રી સહગુરૂની શેવા કરવી. ગુરૂનો હુકમ પ્રેમથી ઊઠા-
વવો જોઈએ. દેહના પંચ શત્રુનો નાશ પણ શ્રી ગુરૂ પ્ર-
સાદથીજ થાય છે. કેમકે તે વશ કરવાને શ્રી સહગુરૂ યુ-

કિત સહ ઊપદેશ કરે છે. તેથી જીવનું કલ્યાણ થાય છે. ગુરૂની ભક્તિને શેવા. શ્રી કૃષ્ણ પરમાત્મા એ પણ કરેલ છે. માટે શ્રી સદ્ગુરૂનો સત્સંગ કરી જે માણસ સેવા કરે છે. તેના ઉપર ગુરૂકૃપા કરીને શ્રી પરમાત્માનાં દર્શન કરાવે છે. અહો ! ગુરૂનો કેટલો પ્રતાપ ! નુગરા લોકોને ગુરૂકૃપા શિવાય જ્ઞાન થાયજ નહિ. ને પરમપદની પ્રાપ્તિ પણ થાયજ નહિ. ગુરૂપ્રતાપથી તમામ ક્રિયાઓ સિદ્ધ થાય છે. હે સર્જનો શ્રી ગુરૂનો કેટલો પ્રતાપ છે. તે નીચેના દૃષ્ટાંતથી જણાશે.

શ્લોક.

ગુકારઃ પ્રથમો વર્ણો માયાદિ ગુણ ભાસકઃ

રુકારો દ્વિતીયો બ્રહ્મ, માયા મ્રાંતિ વિમોચકઃ ॥ ૧ ॥

દૃષ્ટાંત.

પૂર્વ કોઈ એક નગરમાં ચિત્રસેન નામે રાજા હતો. તે વિદ્યામાં બહુજ પ્રવિણ હતો. તેના સેવકો તેની આજ્ઞા ઉઠાવતા ખબરનામાં તેણે અતિશય ધન લેણું કરેલું હતું. તે રાજ્ય ધણું વિસ્તારવાળું હતું. રાજ્યની આવી આબાદી જોઈ દૂરના શત્રુ રાજાઓ પેદા થયા. અને રાજ્ય ઉપર હુમલા કરી રાજ્ય લઈ લીધું. ચિત્રસેન રાજ્ય મુકીને નાઠો (પકડવાની બીકથી) પણ નાસતાં નાસતાં તેને એવો વિ-

આર પેદા થયો કે અહો ? મારા રાજ્યની શી દશા થશે
 મારા પ્રધાનો હવેથી બીજાની આજ્ઞા પાળશે. મારું એકઠું
 કરેલું ધન છે તેનો કેવો ઉપયોગ થશે, એવી ચિન્તામાંને
 ચિન્તામાં એક મોટા વનની અંદર આવી ચઢ્યો. વળી
 પોતાના મનની અંદર ઊંડો વિચાર કર્યો કે, અહો ? મને
 રાજ્યમાંથી તો પદ્મશ્રેષ્ઠ કરેલો છે જ, હવે હું કાંઈ રાજ્ય
 પામવાનો નથી. છતાં મને કેમ વારંવાર સાંભળી આવે છે.
 આગળ ભય છે તેટલામાં એક ઋષિનો આશ્રમ તેણે જોયો.
 ત્યાં જઈ ઋષિને તેણે પ્રણામ કર્યા ઋષિએ રાજાને પૂછ્યું
 કે હે વત્સ ! તું કોઈ મોટો ભાગ્યશાળી માણસ જણાય
 છે. રાજાએ કહ્યું કે હે યોગીશ્વર, આપતો ત્રિકાળ જ્ઞાનિ
 છો. અને મારા મનનું નિરાકરણ આપજ કરશો, એવી
 આશા છે. હે ગુરૂ મને શત્રુ રાજાએ હરાવી રાજ્ય-
 માંથી કાઢી મુક્યો, પણ ચિત્ત રાજ્યમાં તથા રાજ્યના
 ખજાનામાં કેમ ભરાઈ રહ્યું છે, હવેથી મને રાજ્ય
 તો મળવાનું છેજ નહીં. પણ આમ થવાનું કારણ
 શું છે ? ત્યારે ગુરૂએ કહ્યું કે એ સર્વે આ જગત્ત્રિ
 યંતાની મુકેલી માયા છે. અને માયાને લીધે તને
 એ સર્વે સાંભરે છે. જો તું એ માયા મૂકી દઈ પરમેશ્વરનું
 ભજન કરીશ તો તને સર્વે વિસ્મૃત થશે. એવી રીતે
 ગુરૂએ તેને ઉપદેશ કર્યો. એટલે રાજાને આત્મ તત્વનું

જ્ઞાન થયું. પછી તેણે રાજ્ય ખાખતની તૃષ્ણા મુકી દીધી, અને તે આશ્રમમાં શિષ્ય તરીકે રહેવા લાગ્યો. અહો ગુરૂનો કેટલો પ્રતાપ ! રાજા હતો પણ તેના મનમાં રાજ્યની તૃષ્ણા હતી તે ગુરૂ પ્રતાપે વિસ્મૃત થઈ થોડા દિવસ પછી તેજ આશ્રમમાં કોઈએક બ્રાહ્મણ વિદ્યાભ્યાસ કરવાને વાસ્તે ત્યાં આવીને રહ્યો. ગુરૂએ પોતાના શિષ્ય રાજાને તથા બ્રાહ્મણને પાણી લરવા મોકલ્યા. બ્રાહ્મણે વિચાર કર્યો કે, અહો ! મેં મારી જીંદગીમાં કોઈ દિવસ પણ પાણી લરેલ નથી, તો હું કેવી રીતે આજે પાણી લરી લાવીશ. એ વિચાર તેણે પાસેના શિષ્ય રાજાને કહી સંભળાવ્યો, ત્યારે રાજાએ કહ્યું કે અરે ભાઈ, તું તો બ્રાહ્મણ છે, પણ હું તો રાજા હતો, ગુરૂની સેવા કરવી એ તો આપણું મુખ્ય કર્તવ્ય છે. શ્રી કૃષ્ણ પરમાત્માએ પણ શ્રી ગુરૂની સેવા કેવી રીતે કરેલ છે. અને ગુરૂનો હુકમ કેવી રીતે પાળતા, તે તને ખબર નથી ? જો તને અને મનથી શ્રી ગુરૂની સેવા ઊઠાવીશું તો આપણાં કરેલાં પાપ કર્મોનો નાશ થશે. ગુરૂ એજ આપણે તો ગોવિંદ સમજવા. માટે હે બ્રાહ્મણ ! ગુરૂ જે કાર્ય ખતાવે તે ઊમંગથી કરીશું તોજ ગુરૂ આપણાપર પ્રસન્ન રહેશે. ગુરૂ આપણને કહવાં વચન કહે તે પણ આપણે તો અમૃતતુલ્ય સમજવાં. એવી રીતે રાજાએ બ્રાહ્મણને ઊપદેશ કર્યો ત્યારે બ્રાહ્મણને સમજ પડી, અને

ગુરૂ સેવામાં તત્પર રહેવા લાગ્યો. સુરૂ વાંચકો, ગુરૂનો કેટલો પ્રતાપ ! રાજા હતો પણ ગુરૂના ઊપદેશથી ગુરૂ-લક્ષિતનું રહસ્ય શિખ્યો, અને તેણે બ્રાહ્મણને ગુરૂલક્ષિતનું રહસ્ય શિખવ્યું. તો ઊંપરના દૃષ્ટાંતથી સમજવાનું કે—ગુરૂના પ્રતાપથી કેટલું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય છે. ગુરૂની સેવામાં કેટલું રહસ્ય રહેલું છે. માટે હે સજ્જન પુરૂષો ગુરૂની સેવા કરવાથી તત્તારે કલ્યાણ થશે. અને પરમાત્મા પણ રાજી રહેશે ગુરૂ અને ગોવિંદ બરોબર છે. ગુરૂ સાક્ષાત્ પરમાત્માજ છે, ગુરૂમોક્ષનું સાધન છે. ગુરૂ ભવસાગર તરવાનું નાવ છે. ગુરૂ ગોવિંદ પદને પમાડે છે. એવો સદ્વિચાર કરી ગુરૂની લક્ષિત (સેવા કરો ને ગુરૂના શરણે રહો,

દોહરો.

- ગુરૂ ગોવિંદજ એક છે, જો હોય ગુરૂ પ્રતાપ,
ભવસાગર ભલી રીતથી, ઉતરી ટળે સંતાપ. ૧
- ગુરૂ પ્રતાપે ગુણ મળે, શુદ્ધ વિચારો થાય;
મળે પરમપદની ગતિ, શ્રી હરી થાએ સા'ય. ૨
- ગુરૂ વચનને પ્રેમથી, સ્વીકારો દિલસાથ;
નાશ થશે અજ્ઞાનનો, મે'ર કરે જગનાથ. ૩
- હાજર રો' ગુરૂ સેવામાં, સદા કરો સુ વિચાર;
સુખી થશે પરલોકમાં, સુધરે વળી સંસાર. ૪

સંતોના કર્તવ્ય.

દોહરા.

- કહીએ કેને સંતકે, જેનું શીતલ અંગ;
ઉમંગે લક્ષિત કરે, રાખે રૂડો સંગ. ૧
- સંત સમાગમથી પ્રભુ, પુરે મનની આશ;
લક્ષિત સાધનથી થશે, વિશ્વેશ્વરનો દાસ. ૨
- પંચશત્રુ જે દેહના, જીતી અધીપતિ થાય;
સુખ મેળવે સ્વર્ગનું, તેજન સંત ગણાય. ૩
- ક્રોધ તણ હરીને લજે, લોભે જીવ ન જાય;
અહંકાર અળગો કરે, તેજન સંત ગણાય. ૪
- માયા મૂકી વિશ્વની, જીતે કામ સહાય;
શ્રીહરિ શરણે જાયજે, તે જન શંત ગણાય. ૫
- જળ મચ્છીના ખ્યાર સમ, ચીત્ત ધરી ગુણ ગાય;
સારાં કર્મ કર્યા કરે, તે જન સંત ગણાય. ૬
- કાર્ય કદ્યાં આ સંતનાં, સર્જન કરો વિચાર;
લવસાગરમાં તારશે, ઊગારે કરતાર. ૭
- મહાદેવપુરી કહે, સત્ સંગે સુખ થાય;
અજ્ઞાની જીવ તારવા, જીવન સંત ગણાય. ૮

* સંતોનાં લક્ષણ. *

॥ ચોપાઈ. ॥

સત્વશીલ એ સંતનું કામ, લજે માયા મુકીને રામ;
 તમે ગુણથી હોય રહીત, બાણો તેને સંત ખચીત. ૧
 મૃત્યુ દુઃખ ગણકારે નહીં, ધરી સત્ય દુનીયામાં રહી;
 દ્વેષ બુદ્ધિ કોપર નવ કરે, તો લવસાગરમાંથી તરે. ૨
 ખાંધે નહીં સંસારી બાળ, ભરે નહીં માયા પર કાળ;
 ઇચ્છા રાખે નહીં નિવૃત્તી, કોધ લોભ રાખે ન વરતી. ૩
 પ્રકાશ કે પ્રવૃત્તિ પરે, રતી માત્ર એ મોહન ધરે;
 દિલમાં ધારે નહીં સુખદુઃખ, લક્ષિતમાં માની લે સુખ. ૪
 સોનુ પત્થર ગણે સમાન, ન ગણે માન નહીં અપમાન;
 નિંદા સ્તુતિ નવધરે કાન, તો બાણોએ સંતનું જ્ઞાન. ૫
 શત્રુ મિત્રને સરખા ગણે, હૈદિક પંચ શત્રુઓ હણે;
 કામ પ્રપંચે કરતો નથી, ચરિત્રહા ઉપાસે કથી. ૬
 વિષય પર રાખે વૈરાગ્ય, તેને સંત ગણે મહાભાગ્ય;
 સરવે ઈંદ્રિયો વશ કરે, દીલમાંહે મમતા નવધરે. ૭
 નિયમમાં રાખે નિત્ય મન, તે જગકર્તા થાય પ્રસન્ન;
 સંકલ્પનો કરે સન્યાસ, રામ નામનો હોય અભ્યાસ. ૮
 અહિંસા અકોધે કરી, ક્ષમાને શાન્તિમાં ઠરી;
 સેવકને આપે સદ્ગોષ્ઠ, રાખે નહિ કો સાથ વિરોધ. ૯

નિયમ રાખી જપ તપ કરે, કોપ લોભ મનમાં નવ ધરે;
 કલેશ દ્વેષને કાઢે દૂર, સ્વભાવ રાખે નહીં તે કુર. ૧૦
 દેવી સંપત્તિ સંત ગણાય, આત્મજ્ઞાન સંતોથી થાય;
 અનેક જન સતસંગે તરે, મોક્ષધામને એતો વરે. ૧૧
 સેવા કરવી સંતો તણી, સાચી જડશે પારસમણી;
 મહાદેવપુરી કે સૌ સુણો, એક ચિત્તે સંતોના ગુણો. ૧૨

હે પ્રિય બંધુઓ ! ઉપર લખેલ સંતોનાં કર્ત-
 વ્ય અને લક્ષણ છે. સંતના સમાજમાં ખેસવાથી સારા
 ગુણો પ્રાપ્ત થાય છે. એવા સદ્ગુરૂના ચરણે જવાથી આ-
 પણું અજ્ઞાન દૂર થાય છે. સંતોને ગુરૂ તુલ્ય માનવા. સં-
 તોનો સમાગમ કરવાથી અજ્ઞાન રૂપી અંધકારનો નાશ થાય
 સંતો ઈશ્વરી મહીમાનો ઊપદેશ જણાવે છે, તેથી આ-
 પણામાં જે દુર્ગુણો હોય છે, તે સંતોનાં સદ્વાક્ય સાંભ-
 ળવાથી નાશ થાય છે, માટે હરહમેશ સંતોની સેવામાં
 તત્પર રહેવું, અને સદ્બોધ ગ્રહણ કરવો.

શ્લોક.

ગુરવો બહવઃ સન્તિ શિષ્ય વિત્તાપહારકાઃ

ગુરવો વિરલા સન્તિ શિષ્ય સંતાપહારકાઃ ॥ ૧ ॥

॥ ગુરુ દત્તાત્રયનો મહિમા : ॥

પૂર્વે સતયુગમાં અત્રી રૂપીનાં અર્ધાંગના સતી અનસુયા હતાં. તેમના મહાન તપથી તે દેવી તુલ્ય ગણાતાં. તેમની પ્રશંસા સાંભળી નારદ ઋષિ શ્રીલક્ષ્મીજી ત્યા પાવંતી અને સાવિત્રી વગેરે દેવીઓ આગળ આવી કહેવા લાગ્યા કે, અનસુયા જેવી સતી કોઈ નથી. એમ કહી નારદ ઋષિ ગયા. આવાં નારદમુનીનાં વચન સાંભળી ત્રણે દેવીઓને મોહ થયો. અને ત્રણે દેવોને જાહેર કર્યું કે સતી અનસુયાની પરીક્ષા કરો. એટલે ત્રણે દેવ એક દિવસના સમયે અતિથિ રૂપે ભીક્ષા માગવાને સતી અનસુયાના આશ્રમે ગયા, તે વખતે અત્રિ ઋષિ બદ્રિકા આશ્રમમાં તપ કરવા ગયેલા હતા. ત્રણે દેવોએ એવો વિચાર કર્યો કે આપણે અનસુયા પાસે એવો કોલ માગવો કે તે આપીશકે નહી, અને કોલ રદ જાય. આશ્રમમાં આવી તેવી માગણી કરી. દેવી અનસુયાએ ધ્યાન ધરી જોયું તો. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, અને માહેશ્વરને ઓળખ્યા, અને વિચાર કર્યો કે, અતિથિ ભીક્ષા કર્યા શિવાય દ્વારથી બહાર જાય તે ઘણો દોષ ગણાય. માટે દેવીએ ત્રણે દેવોને એવો આશીર્વાદ આપ્યો કે તમે છ, છ, મહીનાના બાલક થઈ જાઓ. સતીના વચન

અમાણે થયું. આવી હકીકત અન્યાયી નારદ ઋષિને ચિન્તા થઈ, અને બ્રહ્માના આશ્રમ ઉપર ગયા. ત્યાં જઈ માતા સાવિત્રીને કહેવા લાગ્યા કે. અમારા પિતાશ્રી બ્રહ્માજી પેલી અનસુયાની પાસે જઈ રૂસાઈ ગયેલ છે. એવી વાત કરવાથી સાવિત્રીને ક્રોધ થયો ત્યાંથી નારદમુની વૈકુંઠમાં ગયા, ને લક્ષ્મીજીને પણ એવીજ ખીના કહી. ત્યાંથી કૈલાશમાં જઈ ઊભીઆજીને પણ એવુંજ કહ્યું. એટલે ત્રણે સતીઓ સતી અનસુયાને આશ્રમે ગયાં. અને ચરણમાં નમી પડી કહેવા લાગ્યાં કે આપ સમર્થ છો. અમોએ ભુલથી આપની નિંદા કરેલ છે. માટે કૃપા કરી અમારા પતી જેવા હતા તેવા કરી શોંપો. એટલે સતી અનસુયાને દયા આવી, તેથી ત્રણે દેવો જેવા હતા તેવા સતીના પ્રતાપથી થઈ ગયા.

તે વખતે ત્રણે દેવ પ્રસન્ન થઈ કહેવા લાગ્યા કે. હે દેવી અનસુયા, તમારે જે માગવું હોય તે માગો ! આ સાંભળી અનસુયા બોલ્યાં કે હું શું માગું. ત્યારે ત્રણે દેવ કહેવા લાગ્યા કે. અમારા ત્રણનું રૂપ એક થશે, અને અમો તમારા પેટે જન્મ લઈશું. છ ભુજ. ત્રણ મુસ્તક અને દરેક હાથમાં અનુક્રમે ડમરૂ. ત્રિશૂળ. ખરખર. શંખ. કમંડળ વિગેરે અને બગલમાં ઝોળી. નાગણી શરીરપર બાંધેલી જાટામાં સર્પ બેસાડેલો એવા દત્તાત્રયનું રૂપ ધરીશું. અને શિખર ઉપર ભજન કરીશું. આ સાંભળી સતી અનસુયાને ક્રોધ ચઢ્યો અને કહ્યું કે મને કલંક ચઢાવશો નહીં. ! હું

તમોને શાપ આપીશ. ત્યારે ત્રણે દેવ કહેવા લાગ્યા કે, હે માતાજી સાંભળો. અમો સંસારી રીતથી પેદા નહીં થતાં કુદરતી રીતે અવતાર લઈશું. એવું કહી ત્રણે દેવ ચાલ્યા ગયા. તે પછી થોડા દિવસે સતી અનસુયાના હાથમાં ફેલ્લો ઊઠ્યો, ને નવ માસ પુરા થવાથી તે ફેલ્લો કુટીને તેમાંથી ગુરૂ દત્તાત્રયનો અવતાર થયો. ત્યારબાદ શિખર ઊપર જઈ મહા તપ કરી પ્રતાપી થયા, અને મહીમા વધાર્યો, ત્યાંથી અવધૂત માર્ગ ચાલ્યો. અતિથિરૂપે ભીક્ષા કરવા ગયેલા તેથી “ અતીત ” એવું નામ થયું. અને દશનામનો આશ્રમ સંન્યાસ અગર આચાર્ય રૂપે હતો. ક્ષત્રી. વૈશ્ય. શુદ્રના આચાર્ય અતીતોને અધીકાર કર્યા. જેથી શુભ સંસ્કારના રસ્તે દોરી બોધ કરવાના માટેજ તેમાં પ્રથમના આચાર્યનાં દશ નામ તેજ અવધૂતા માર્ગના સ્વામીઓ છે. ઊપર મુજબ ગુરૂ દત્તાત્રયનું વર્ણન છે. સનાતની ધર્મથી જાત્રત રહેવું. જગન્નિયંતાની ભક્તિ કરવી, તેજ સત્યકર્મ છે. રૂદ્રાક્ષ ધારણ કરવા તથા ત્રિપુંડ ધારણ કરવું, તેજ ધર્મના અધિકારી છે- જે ટલી મારી નામ વિનંતિ છે.

શ્લોક.

વિભૂતિર્સિરનો ગાલે, નાજ્જેહ્રદ્રાક્ષ ધારણ ॥

નહિ શંકુમયી વાણિ, તં પ્રજે દંત્યંતં યથા ॥ ૧ ॥

દોહરો.

ગુરૂતણે મહીમા સુણે, સર્વે સર્જન બ્રાત;
ત્રીગુણ દેવા રૂપથી, બની ગયા સાક્ષાત.

આત્માને ઊપદેશ

આ સંસારના વિષે આત્મ તત્વજ્ઞાની જન હર્ષ શોક પોમતા નથી. કારણકે તેઓ સમજે છે કે આ જગતમાં પરમાત્મા આત્મ સ્વરૂપે વ્યાપક છે. પરમાત્મા કંઈ દૂર નથી. તમારા આત્માની અંદર વિચાર કરી જુઓ કે આત્મા એજ ઈશ્વર છે. એમ માલુમ પડશે. આત્મ તત્વ જોવાથી સદ્ગતીને પ્રાપ્ત થાય છે. અને ઈશ્વરની સંગાથે બ્રહ્મ મળી જાય છે.

આ જીવ, આત્મજ્ઞાન સમજી તેની પ્રાપ્તિ કરી આત્માનો શોધ કરવા માટેજ છે. તે વાસ્તે જાણવું જોઈએ કે હું કોણ છું? આત્મા શું છે? આ સર્વે માયાની ઊત્પત્તિ શી રીતે થઈ છે? અને તે સર્વે વસ્તુ શું છે? તે સર્વેનો અનુભવ કરવો જોઈએ. તેના માટે કોઈ અઘાપિ અનુભવી, આત્મજ્ઞાની, ગુરૂ કરીને તેના સત્સંગથી સર્વે વસ્તુનો અનુભવ કરી તથા સર્વેનો અર્થ સમજી લાલ લેવો જોઈએ. અને આત્માનો આનંદ ગ્રહણ કરવો જોઈએ. જેથી આ અજ્ઞાનરૂપી તિમિર દૂર થાય અને અનુભવરૂપી પ્રકાશ હ-

હયમાં પ્રગટ થાય તથા સર્વ બ્રહ્મણ મટી જાય. મનને
 સંતોષ થાય, અને નિર્ભય પદ પમાય, માટે આ અદ્યપુ-
 દ્ધિથી કહું છું તે ધ્યાન આપશો. આ સંસારની ઊત્પત્તિ
 વિષે લખ્યું છે કે, પહેલાં તો શૂન્ય સત્ નિરંજન હતો.
 નિરાકાર વસ્તુ હતી. અને તેને છે છે ને છે તેને કાંઈ પણ
 કહી શકાય તેમ નથી. તેનાં નામ ઠામ પણ નહોતાં અને
 રંગ રૂપ પણ નહોતું. પણ વસ્તુ અલક્ષ હતી, કે કોઈના
 લક્ષમાં આવે નહી. તે વાસ્તે નિરકાર લખાય છે. અને તેના
 ગુણ કે લક્ષણ કાંઈ કહી શકાતાં નથી પરંતુ સત્તાએ કરીને
 તેમાં સર્વ ગુણ હતા. પણ પ્રગટ નહોતા. પછી તેને પોતાને
 પ્રગટ થવાની ઈચ્છા થઈ ત્યારે અગમથી બ્રહ્મરૂપ પ્રગટ
 થયો. અને પોતાને જ્ઞાન થયું. તથા એને પોતાને સ્વરૂપ
 દેખાયું. અને સ્વરૂપને જ્ઞાન પ્રગટ થયાં. સત્તાએ કરી તે
 બ્રહ્મમાં સર્વ ગુણ, જ્ઞાન, અને પદાર્થ હતા. જેમકે સત્તાએ
 કરી બીજામાં સર્વે ઝાઠ, ફલ, ફુલ, પાંદડાં વગેરે છે. તેમ
 બ્રહ્મમાં પણ સર્વે લીલા, સર્વે માયા, અને સર્વે વસ્તુ હતી.
 સર્વથી પહેલાં બ્રહ્મ પ્રગટ થયો. પછી તે બ્રહ્મમાંથી પાંચ
 તત્વ પેદા થયા. અને તે પછી સર્વે લીલા. સર્વે માયા.
 અને સર્વે વસ્તુ તેથી ઊત્પન્ન થઈ જેમકે એક મૃતિકાની
 હાથે વસ્તુઓ પેદા થાય છે. તેમાં સર્વનો ઘાટ બુદ્ધો
 રંગ બુદ્ધો, ગુણ બુદ્ધો, આકાર બુદ્ધો, અને લક્ષણ પણ બુ-

દાંજ હોય છે. પણ તે સર્વેના માંહે એકજ મૃતિકા છે. અને બીજું કંઈ પણ નથી. તેમ આ સરવે વસ્તુ એકજ અદ્વિતીય થયેલી છે. બીજું નથી. એવું મહા પુરૂષોને જ્ઞાની જનો કહી ગયા છે. ચિત્તમાં દૃઢ વિશ્વાસથી નિશ્ચય કરવો જોઈએ કે આ સંસારમાં જે પદાર્થ છે તે સર્વે એકજ છે. માત્ર તેનાં નામ અને રૂપ જુદાં છે. જેમકે ખાંડના અનેક પ્રકારના પદાર્થ બનાવવામાં આવે છે, અને તે સર્વેનાં નામ તથા રૂપ જુદાં હોય છે, પણ તે સર્વે પદાર્થોમાં એકજ ખાંડ છે. એવી રીતે આ સંસાર એકજ વસ્તુથી થયો છે. જેમ સમુદ્રમાં લહેરીઓ અને પરપોટા છે. અને સમુદ્રની લહેરો તથા પરપોટા તથા પાણી બંધાઈને પરપોટા ચઢે છે કરા પડે છે, પથ્થર સમાન બરફ થઈ જાય છે, અને સર્વેનાં સ્વરૂપ જુદાં જણાય છે. પણ તે સર્વે એકજ પાણી છે. બીજું કંઈ નથી. એવી રીતે આ સર્વે સંસાર એકજ અદ્વિતીય છે. અને એટલાજ માટે સંતનો સમાગમ કરવામાં આવે છે, ત્યારે જ્ઞાનનો ઊદય થાય છે, અને સર્વે ભ્રમણા મટી જાય છે. સંશય મટી જાય છે, આત્મજ્ઞાન પ્રગટ થાય છે વળી નિર્ભય પદ પામે છે. સર્વેમાં એકજ વસ્તુ જુઓ છે. પણ જ્યાં સુધી વ્યવહાર છે ત્યાં સુધી આચાર વિચાર રાખવો જોઈએ. કેમકે ન રાખવામાં આવે તો દુઃખ થાય છે. માટે લોકોની સાથે સંસાર વ્ય-

વહારમાં રહી આપણે આપણું કામ કરી લેવું જોઈએ. કહ્યું છે કે “લોક મળે તો લોકાચાર, ઓર સંત મળે તો એ-કાકાર.” એવી રીતે કામ કરી લેવું જોઈએ. પ્રિય ભાઈઓ, આ સંસારમાં થોડા દિવસની જીંદગી છે. માટે પરમાત્માનું લજન કરી તમારા આત્માને સદ્ગતિ થવાને આત્માને ઊપદેશ કરો. અને પંચ શત્રુઓનો નાશ કરી પરમાત્માનું લજન કરો, જેથી કલ્યાણ થશે. અને આત્મપદને પામશો.

આશા કેવી છે ઓપાઈ.

દેહપુર નામે એક ગામ, મનુચંદ્ર રાજાનું નામ;
રાજ ચલાવે રૂઢી પેર, રાખે નહી કોઈ સાથે વેર. ૧

સીધધપુર નીવાશી મારા પરમ સ્નેહી મીત્ર સ્વામીશ્રી જીવજી ભારથીજ ગુરૂશ્રી રામભારથી-આપ મારા અંતરના સ્નેહીછો, શાનના ભંડારછો, સજ્જન અને પ્રવિત્રછો, વળી આપે મારા ઉપર અત્યંત ભાવ રાખી મને, સદર પુસ્તક બનાવવામાં ધણો એક કિમતી વખત રોકી મને મદદ કરી છે. તે બદલ હું બદલો વાળવા શક્તીમાન નથી પરંતુ આ જગાએ હું આપનું અવિચળ નામ દાખલ કરી આપની ક્ષમા ચાહું છું. જગત કર્તા આપને સદ્બુદ્ધિ આપેા એ મારી પ્રાર્થના છે. અસ્તુ! અસ્તુ!

સારી બુદ્ધિ નિર્મળ અંગ, સારા જનનો રાખે સંગ;
 લોકો પયોગી કામો કરે, સાંસારિક સુખો પર હરે; ૨
 એક દિન કરી વિચાર, ઘોડા પર થયો અશ્વાર;
 જંગલમાં ફરવાને જાય, ત્યાં રાજાને હું પદ થાય. ૩
 કેવો હું પરમારથી ભૂપ, આજગમાંહે છું હું અનુપ;
 વડ વૃક્ષોની ઝાંખર ઘણી, ત્યાં આવ્યો દેહપુરનો ઘણી. ૪
 દોઢા મોટા યોગી એક, ચરણે પડીઓ કરી વિવેક;
 દંડવ્રત કરી યોગીની પાસ, મનુચંદ્ર ખેઠો ત્યાં ખાસ. ૫
 યોગી પ્રત્યે કહે રાજન, ધન્ય દિવસ માન્યુ મુજ મન
 મહામુનિનાં દર્શન થયાં, જન્માં તરનાં પાપો ગયાં. ૬
 આંખ ઊઘાડી યોગી કહે, બચ્યા સુખીઓ જગમાં રહે;
 મહેર હજો પરમેશ્વર તણી, રિદ્ધિ સિદ્ધિ પણ હોજો ઘણી. ૭
 મનુચંદ્ર બોલ્યો તે વાર, તમ દર્શનથી ઊંતર્યો પાર;
 એકીલા છે આપજ સહી, ભજન કરો સુખ માંહે રહી. ૮
 સુર્ય ખરાખર માથા પરે, ચડ્યો જુઓને એતો ખરે;
 જમ્યા નથી હજી સુધી આપ, તેથી મુજને થાય સંતાપ. ૯
 એમ મને લાગે મહાફી, ચાલો જમવાને થઈ ખુશી;
 દિવસના વાગ્યા છે ખાર, માટે કરશે નહીં પલવાર. ૧૦
 બોલ્યા યોગી કુણુ રાજન, જમવા પ્રત્યે નહીં મુજ મન;
 ક્ષુધા મુજને લાગે નહીં, ખરી વાત વીંતારી કહી. ૧૧
 બુધ્યાંને આપો ભોજન, પરમાત્મમાં રાખો મન;

એથી પરમેશ્વર ખુશી થશે, પૂર્વ જન્મનાં પાપો જશે. ૧૨
 કહે રાજન સુણો મહારાજ, ભુખ્યું કોઈ દીકું નવ આજ;
 ફરતો ફરતો આવ્યો અહીં, ભુખ્યા જનને દીકું નહીં. ૧૩
 કહે યોગી ભુખ્યુ અહીં એક, જમાડતું રાખી વિવેક;
 લીકુકી છે આશા નામ, તેની પાસે નહીં કંઈ દામ. ૧૪
 ઘણા વરસથી ભુખી ફરે, આ વગડામાં ભુખે મરે;
 આવ્યો જાણ્યો તુને અહીં, તેથી અહીંયાં ઊભી રહી. ૧૫
 તેને દે તું આદરમાન, સુણ વાત મારી તું કાન;
 તેને તૃપ્ત કરે નવ કોય, તો ક્યાંથી એ સુખમાં હોય. ૧૬
 માટે એની ભુખ તું ભાગ, જમાડવાનો આવ્યો લાગ;
 એને ખાવા કોઈ નવ કહે, સદાય તેથી દુઃખમાં રહે. ૧૭
 તારી પાછળ ઊભી રહી, એમ વાત રાજને કહી;
 ફેરવી પુંક પુંછે રાજન, ખાવાનું તારે શું મન. ૧૮
 હતી પેટમાં મોટી ખાડ, શુષ્ક બનેલાં તેનાં હાડ;
 નેત્ર ઊંડાને મોટું શીષ, રાખે સહુનાપર તે રીસ. ૧૯
 રાજાએ જમવાને કહ્યું, ધ્યાન લીકુતનું ત્યાં ગયું;
 કહે લીકુકી સુણ રાજન, જમવાનું મારે બહુ મન. ૨૦
 ક્ષુધા લાગી છે મુજને ઘણી, જમાડ તું હે જગના ઘણી;
 પૂણું રીતે ખવરાવે મુને, તો જમુ સાચ કહું છું તુને. ૨૧
 ચાકું આપી રાખે ભુખી, તો દિલમાં થાગું બહુ દુઃખી;
 માટે જમવા ના કહે મુને, સાચી વાત કહું છું તુને. ૨૨

કહે રાજન સુણ સ્ત્રીજન, મન માન્યું આપીશ લોજન;
 જમીશ એટલું આપી શહું, માટે ચાલ જમવાને તું. ૨૩.
 કહે ભીક્ષુકી પૃથ્વી પતિ, અજ તમારી ક્યાં ગઈ મતિ;
 તૃપ્ત મુજને કોઈ ના કરે, જમાડવા કાં આશા ધરે. ૨૪.
 સરત કરે તો હું તો જમું, તૃપ્ત થઈ તુજ પાચે નમુ;
 જો થોડી ભુખી રાખીશ, તો તારો હું આસ કરીશ. ૨૫.
 આવી સરત જો હોય કબૂલ, તો કહેજે રાખીશ નહીં બૂલ;
 ભીક્ષુકીનાં સુણી વચન, રાજાએ વિચાર્યું મન. ૨૬.
 ખાશે દશ વીસના જેટલું, વધુ પડશે તેને તેટલું;
 સરત કબૂલ રાજાએ કરી, મનમાં મોટી હિંમત ધરી. ૨૭.
 શેવકને કહે છે રાજન, લાવો દશ વીસનું લોજન;
 જમાડવી છે આ ભીક્ષુકી, ભૂખે બની છે શરીરે સુકી. ૨૮.
 સેવક દોડી શહેરમાં ગયા, સમાચાર સર્વેને કહ્યા;
 રસોઈની તૈયારી કરી, લાવી ભીક્ષુકી આગળ ધરી. ૨૯.
 પલવારમાં ખાઈ ગઈ બધું. પાત્ર માંહે તો કંઈના વધ્યું;
 ફેર ગયા લેવા લોજન, ભીક્ષુકી નુમાન વામન. ૩૦.
 હાજર કર્યું સર્વે ખાઈ ગઈ, રાજાને મન ચિંતા થઈ;
 ભંડારો સહુ ખાલી થયા, સમાચાર રાજાને કહ્યા. ૩૧.
 તો પણ રહી ભુખી ભીક્ષુકી, ખાઈ ખાઈ કહે માળ મુકી.
 સરહદનું ખુટયું અનાજ, નિરાશ પામ્યો માનવરાજ. ૩૨.
 નિરાશા અનુચરોએ કહી, કે ભીક્ષુકી ત્યાં સજ થઈ.

પૂર્ણ જમાડી નહીં તે મુને, માટે નક્કી ખાઈ જાઉં તુને. ૩૩
 રાજા આગળ દોડયો જાય, ને લીક્ષુકી પુઠળ ધાય;
 કાળું મોંને છે કુરૂપ, લાગે લયાનક તેનું રૂપ. ૩૪
 ભુખી છું હું ભુખી અતિ, ખાધા વિષુ મારી શી ગતિ ?
 લક્ષ કરે તારો રાજન, જમાડયું નહીં તે પુરે અન્ન. ૩૫
 કબુલ કેમ કરી મુજ, સર્ત આજે નકી પામીશ મર્ત;
 ખીક ઘણી રાજાને મન, ત્યાં આવ્યું બિહામણુ વન. ૩૬
 અહિંયાં કોણુજ રક્ષા કરે, દિલમાં શોચ અતિશે ધરે;
 સંતાળું હું તો કયે ઠામ, કે લીક્ષુકી લે નહીં નામ. ૩૭
 નહીં લીક્ષુકી એજલણી, એની ખીક છે મુજને ઘણી;
 જમાડવા મેં હીમત ધરી, એથી નક્કી જઈશ હું મરી. ૩૮
 ઊગારનારો તું પરમેશ, લકિત કરીશ હું તુજ હમેશ;
 વળી વિચાર કરે રાજન, દોડયો જઈ યોગીને વન. ૩૯
 એતો મુજ રક્ષા કરનાર, મુજ હઃખ એ દિલ ધરનાર;
 શ્વાસલેર આવ્યો રાજન, ઊગારજો હે જોગી જન. ૪૦
 લીક્ષુકીતો મુજને ખાય, આપ શરણે છું હું સદાય;
 યોગી કહે તું ના ગલરાઈશ, લીક્ષુકીનું હું તોડીશ શીવ. ૪૧
 આવે નહીં તેતો મુજ પાસ, મુક ખીકનો તું આલાસ.
 રાજા લય વિનાનો થાય, ચિંતા તેના ચિત્તથી જાય. ૪૨
 સ્તુતિ યોગીની તે કરે, લીક્ષુકીના લયને હરે;
 યોગી કહે છે સુણ રાજન, તૃપ્ત કર્યું ના તેનું મન. ૪૩

આશા પુરી શી રીતે થાય, જમાડતાં આ જગ ખાઈ જાય;
 કોઈએ આશા તૃપ્ત ન કરી, તેં શા કાજે હિમત ધરી. ૪૪
 કહે રાજન સુણો મહારાજ, સમજ્યો સર્વે વાતજ આજ;
 ગુણ ગાય છે ત્યાં રાજન, યોગી થયા સદા પ્રસન્ન. ૪૫
 સદ્બુદ્ધિ રાજને થઈ, બ્રાંન્તિ સર્વે ભાગી ગઈ;
 યોગેશ્વરનો થયો પ્રતાપ, દૂર થયા સર્વે સંતાપ. ૪૬
 રાજા સુખી થઈ ત્યાં રહ્યો, અહંકાર તેનો સહુ ગયો.
 આશા તો પૂરણુ નવ થાય, વિચારજો ડાહ્યા દિલમાંય. ૪૭

દોહરો.

સુઝ વાંચકો સુણજો, કરી દિલમાં વિચાર.
 તાત્પર્ય દૃષ્ટાન્તનું, ઊતરશે ભવપાર.

ચોપાઈ.

મનુચંદ્રને જાણો મન, દેહપુર ગણો આ તન;
 આશા ભીક્ષુકી છે આશ, આશ બનાવે સહુને દાસ.
 તૃપ્ત કોઈથી તે નવ થાય, સર્વ સાર એમાં સમજાય;
 પુત્ર તેહનો જાણો લોભ, રાખે નહી તે કો દિન થોભ.
 એવું આશા જાણો નામ, સદા લોભનું કરતી કામ;
 વાચક વર્ગ કરી વિચાર, આશા લોભને મારો ઠાર.

શ્લોક.

આજ્ઞા નામ નદી મનોરથ જલા, તૃષ્ણા તરંગા કુલા;
 રાગ ગ્રાહવતી વિતર્ક વિહગા, ધૈર્ય દુ મધ્યં સિની.
 મોહાવર્ત સુદુસ્તરાડતિ ગહના, પ્રોત્તુંગ ચિન્તા તટી;
 તસ્યા પાર ગતા વિશુદ્ધ મનસો, નન્દન્તિ યોગીશ્વરા:

ખરું સુખ શેમાં રહેલું છે. ?

હે પ્રિય ભાઈઓ આપણે વિચાર કરવો જોઈએ કે
 “ ખરું સુખ શેમાં રહેલું છે ! અને તે શાથી મળી શકે
 છે ? સુખનું સાધન તો દરેક મનુષ્યે કરવું જ જોઈએ. પણ
 તે શી રીતે મળે ! તેનો અનુભવ અવશ્ય કરવો જોઈએ જ.
 પૈસાવાન બનવાથી કાંઈ સુખ મળી શકતું નથી, કેમકે એથી
 ઊલટી વધુને વધુ ચિન્તા થયે જાય છે. ને વધુ પૈસા મે-
 ળવવાનો લોભ રહે છે. એક કવિએ કહ્યું છે કે. પાંચ મળે
 દસ તણી આશ અંતરમાં જામે ” માટે પૈસાવાન બનવાથી
 કાંઈ સુખ ગણાયજ નહીં. કેમકે પાંચ મળવાથી દશની
 આશા થાયજ તો હે પ્રિય બંધુઓ ખરું સુખતો સંતોષમાં
 છે. અને સંતોષ એજ સુખનું મૂળ છે. ત્યારે હવે આપણે
 વિચાર કરવો જોઈએ કે. સંતોષ શી રીતે પ્રાપ્ત થાય, જેના
 દીવની અંદર સંતોષ હોય છે, તેજ નર ખરો સુખી હોય
 છે. સંતોષીને કોઈ દિવસ પણ ચિન્તા થતી નથી કોઈ દિ-
 વસ લોભ રહેતો નથી, આશા પણ રહેતી નથી. તેણે તો

પંચ શત્રુને તાઁ કદેલા હોય છેજ. અને તેના હૃદયમાં
 શાન્તિ વ્યાપેલી હોય છે. ત્યારે પંચ શત્રુ તે કયા કયા ?
 તે આપ સર્વે વાચક વૃંદના જાણવામાં તો હશેજ પણ
 તેને આ સ્થળે મુકવું ઊચિત છે. ૧ કામ. ૨ ક્રોધ ૩ લોભ
 ૪ મદ. ૫ મત્સર. આ પંચ શત્રુને કેવી રીતે હણવા !
 તેનો વિચાર ચલાવવો જોઈએ. તેમને કાંઈ હાથ પગ નથી.
 કાંઈ શરીર નથી. અને તેતો દુક્ત મનમાંથીજ પેદા થાય છે.
 અને જો તેમને મારવાનો ઊપાય ન કરે તો કાયાનું કલ્યાણ
 થતુંજ નથી, ઊલટી હાની થાય છે ત્યારે તેમને કેવી રીતે
 મારવા ! તેમને મારવા માટે ૧ ધર્મ ૨ વિવેક, ૩ વિચાર,
 ૪ દયા, ૫ ભક્તિ, એઓની સહાયતા લેવી પડે છે. અને તેમની
 સહાયતા વડેજ પંચશત્રુને નાશ થાય છે હે નહીંતર થતોજ
 નથી. મહાકૃષિ વિશ્વામિત્ર તથા દેવાસપતિ સર્વેશ્વર શંકર
 જેવા પણ કામ ક્રોધને વારી શક્યા નથી, કેમકે બ્રહ્મર્ષિ વિશ્વા-
 મિત્રનું તપભંગ કરવા માટે ઈંદ્ર રાજાએ મેનકા નામની
 અપ્સરાને મોકલેલ હતી, અને તે મેનકા વિશ્વામિત્રની સં-
 ગમાં દસ વરસ રહેલ હતી. તથા શંકરનું તપ દેવી ઊર્મી-
 આજીએ ભંગ કરાવેલ હતું. એવો પ્રશ્ન કોઈ વાંચક વૃંદને
 થાયજ. તેમને ઊંતરમાં જણાવવાનું કે એવા મહાપુરુષોના
 અનર્થો તો તેમના તપથી બંધી જતા. શું કાંઈ આપણ
 એવા સમર્થ છીએ કે તેમના જેવાં પરાક્રમે કરી શકીએ!
 વિશ્વામિત્ર મેનકાની સંગમાં રહ્યા, છતાં પણ તેઓએ દક્ષિણ

ધ્રુવ સ્થાપન કરી નવી સૃષ્ટિ રચેલ હતી. એ બધું શાથી બની શકે ? તપથી પાંચશત્રુને હણવામાં પહેલાં તો મનને જ કબજે કરવું જોઈએ. અને અધર્મોનો નાશ કરવો જોઈએ. અધર્મો મુખ્ય આઠ પ્રકારના છે. ૧ ચોરી, ૨ ચુત ૩ પરત્વી ગમનમાં ૪ સમઘનું સેવન, ૫ પશુવધ, ૬ મનુષ્યવધ, ૭ પરનિંદા, ૮ અપકાર, ૯ પર પ્રમાણેના આઠ અધર્મોનો નાશ થાય તોજ મન ધીરે ધીરે કબજામાં આવતું જાય. તમે વિચારી જોશો કે કેટલીવાર આપણાથી ન કરવાનું કામ કરવા તરફ મન દોડે છે. બિચારા હાથ અને પગ તો મનના કહેવા પ્રમાણે વર્તે છે. અ.નું શું કારણ ? કારણ એટલું જ કેઆપણું મન આપણા કબજામાં છેજ નહી. એક વખત મન કબજામાં ન રહ્યું તો બીજી વખત રહેશેજ નહી. અને એથી વધારે ને વધારે પાપ કરવા તરફ જવાનુંજ. સાધારણ દાખલો લઈએ કે એક નાનો છોકરો પહેલાં જુજ કિમતની એટલે એક પાઈનીજ ચોરી કરે. તેને કોઈ કહેનાર ન મળે એટલે એક પૈસાની પણ ચોરી કરવાનો અને મોટપણમાં તેનું ચિત્ત ચોરીમાંને ચોરીમાંજ લાગવાનું. આ સર્વે કાંઈ તેના હાથ પગે કર્યું કહેવાયજ નહી. તેનું મન નાનપણથી કબજામાં રાખ્યું નહી, એટલે એવા પ્રકાર બનેજ, એ સંભવિત છે. ત્યારે મન મારવામાં તો પહેલાં નિયમિત રહેવાની જરૂર છે. જે માણસ નિયમિત રહેતો નથી. તે પશુ સમાનજ ગણાય. ફેર એટલોજ કે પશુને માયા નથી, અને મનુષ્યો

ને વાચા હોય છે. માટે દરેક માણસે નિયમિતજ રહેવું.
 લાલકારક છે. અધર્મ તથા કુકર્મની ખાખતમાં તો એવો
 જ નિયમ રાખવો કે તેની સ.મા પણ જોવું નહીં. ખાવા
 પીવામાં પણ નિયમ રહે તોજ પરમાત્મા સાથે મન જોડી
 શકાય છે. કેમકે અતીશય ખાવાથી અતીશય ઊંઘ અને
 સુસ્તી આવે, તેથી કંઈ પણ ચેન ન પડતાં પડી રહેવાનુંજ
 ગમે. માટે ખાવાપીવામાં નિયમ રાખવો બહુજ જરૂરનો
 છે. અનિયમિતપણે વર્તવાથી કોઈ દિવસ સાડુ થતુંજ નથી.
 નીચે લખેલા પ્રકારોના નિયમ દરરોજના માટે રાખવા એ
 ખાસ જરૂરનું છે. ૧ ચોરી ન કરવી. ૨ નિંદા ન કરવી. ૩ જીવ
 હિંસા ન કરવી. ૪ માંસમધનું સેવન કરવું. ૫ અહારવિહારમાં
 નિયમ રાખવો. ૬ ઊંઘવામાં પણ નિયમ રાખવો. ૭ પરસ્ત્રોગ-
 મન ન કરવું. ૮ કુસંપ કોઈથી રાખવો નહીં અને જગદાધારનું
 હ લજન કરવું. એવી રીતે નિયમ રાખવાથી સર્વમાં પ્રવીણ
 થઈ શકાય છે. અધર્મો રહેતા નથી. ધર્મના કાર્યો થયે
 જાય છે. અને છેવટે મોટી ખાખત એકે મન પણ કબજામાં
 આવી જાય છે. અને મન કબજામાં આવે એટલે કોઈ
 રીતથી અધર્મ થાયજ નહીં. આ જગતમાં સર્વ પ્રાણીઓમાં
 મનુષ્ય જન્મ સર્વથી ઉત્તમ ગણાય છે. અને તે મનુષ્ય
 જન્મનો લાભ ન લઈ શકે તો મનુષ્ય ગણાયજ નહીં. પણ
 તેનો અવતાર એક વનચરના જેવો ગણાય. માણસ અને
 દોરમાં ફરક માત્ર એટલોજ કે, જગન્નિયંતાએ માણસોને

બુદ્ધિ આપી છે. તેવી રીતે ઠારને આપેલ નથી. તે પ્રમાણે જગ-
 ત્રિયંતાનો ઉપકાર માની બુદ્ધિને કુબુદ્ધિ નહીં કરતાં સુબુદ્ધિજ
 સખવી જોઈએ. કુબુદ્ધિ રાખવાથી ઘણુંજ તુકસાન શોષણું પડે છે.
 માટે કુબુદ્ધિનો ત્યાગ કરવોજ જોઈએ. પહેલાં થઈ ગયેલ
 નામાંકિત પુરોષમાં જ્યારે નળરાજને કુબુદ્ધિ થઈ, ત્યારે
 તેણે અધર્મ છુતને પકડ્યું. અને ગાદી ગુમાવી. કોરવોને
 જ્યારે કુબુદ્ધિ પેઢા થઈ ત્યારે તેમણે પોતાના પિત્રાઈઓથી
 કુસંપ માંડ્યો, આખરે દ્વેષમાં તેઓ કપાઈ મુઆ. એવા
 અગાધ ઘણા દાખલા બની ગયેલા છે. અને એ ઉપરથી
 સિદ્ધ થાય છે કે. કુબુદ્ધિમાં કંઈપણ ગુણ ન જડતાં ઊલટા
 અવગુણો થાય છે. એવી રીતે સુબુદ્ધિનો ઉપયોગ કરવાથી
 અધર્મનો નાશ થાય છે. અધર્મનો નાશ થવાથી પંચશત્રુને
 હણતાં સહેલું પડે છે. સદ્ગુરૂના ઉપદેશથી પંચ શત્રુનો
 નાશ થાય છે. ગુરૂનો પ્રતાપ અગમ્ય છે; અજ્ઞાનને ટાળી
 સુજ્ઞાન આપે છે. એવા સુજ્ઞાનથી દેહાભિમાન મટી જાય
 છે. ગુરૂના ગુણો અપાર છે. કે જેના જશ ત્રિપુરારિ પણ
 ગાય છે. માટે સર્જનો ગુરૂના દાસ થઈ રહેવાથી મનની
 ધારણા પુરી પડે છે. અને સદ્બોધ વડેજ આ જગતના
 વિચિત્ર રંગો ઓળખાય છે. દેહાભિમાન મટતાં પંચશત્રુનો
 નાશ થાય છે. આચર્યા દોષમાં ચાલતી આવેલી પહેલાંની
 કલેવત છે કે, “ કિત જગત્ કેન ? મનોહિયેન. ” “ કામ
 છત્યો તેણે જગત છત્યું ” તે ખરુંજ છે. ગુરૂના જ્ઞાનથી

રાક્ષસવડેજ તેને જીતાય છે. ત્યારે આ ઉપરથી વિચાર કરવો જોઈએ કે ગુરૂનો પ્રતાપ કેટલો ? તે સહજ જણાઈ આવશે. ક્રોધનો નાશ પણ શ્રી ગુરૂના પ્રતાપથીજ થાય છે. જે માણસ ક્રોધી હોય છે, તેના હિલમાંથી કોઈ દિન ચિન્તા જતીજ નથી. ક્રોધથી મહાન અનાર્થો થઈ જાય છે. ક્રોધ એ રાક્ષસ રૂપજ છે, અને તે ઊદ્ભવતાંજ માણસનું મુખ વિચિત્ર પ્રકારનું બને છે. અને ન કરવાનું કાર્ય તેના હસ્તેજ થઈ જાય છે. પછીથી ઘણાજ પસ્તાવો ખમવો પડે છે. માટે એ દુષ્ટથી તો સદા છોટે રહેવું જ ઉત્તમ છે. જે માણસે ક્રોધ જીતેલો છે, તેને કોઈ દીવસ ચિન્તા ઊદ્ભવતીજ નથી. આપણને કેઈ ખીલસ્ત શબ્દો ઓલે અથવા તો આપણે અવગુણ કરે, તેના બદલે તેને ગુણ કરી તથા સુવાક્ય કહી શાન્ત પાડવો. એજ સર્જન માણસનું ખરું લુપણ છે. મદ ગર્વ અથવા અહંકારતો કોઈએ કરવોજ નહી. અહંકારી માણસ પરમેશ્વરનો ખરો ગુન્હેગાર છે. અને તે ગુન્હો છાજતોજ નથી. અમો આવા છાએ, તેવા છાએ. અથવા લક્ષ્મીનો અહંકાર વગેરે જુદી જુદી જાતના અહંકારો આ મુદ્દિના મનુષ્યોને થાય છે. અહંકારતો શ્રીજગન્નિયંતાને ગમતોજ નથી, તેથી તેવા મનુષ્યોનો તત્કાળ નાશ થાય છે. લંકાપતિ રાજા રાવણને એવો ગર્વ હતો કે. મારી આજ્ઞાથી મારી સેવા સર્વ દેવો બનવે છે. તેનો પણ શ્રીજગદીશ્વરે અહંકાર તોડી નાખ્યો.

તો આપણે શી ગણતરીમાં ? ધારો કે, એક કુવો છે. તેને જર્વ શા કામમાં આવે ? કેમકે તેનાથી બહોળું પાણી તળાવમાં ભરેલું હોય છે; તળાવના કરતાં નદીઓ ખોટી હોય છે. નદી કરતાં સમુદ્રો ખોટા હોય છે. એવી રીતનો વિચાર કરવાથી જર્વ થાય નહીં. જે વખતે અભિમાન વધે તે સમયે ઊંચી દૃષ્ટી કરવાથી જર્વનો નાશ થાય, એટલે કે આપણાથી તો સર્વે ખોટા છે. એવાજ વિચાર લાવવાથી અભિમાન મટે છે. તેમાં કાંઈ સંશય નથી. લોભ છે. તે આ જગતમાં ખોટામાં ખોટી વસ્તુ છે. લોભનો થોભજ નથી, લોભની આશા પૂરી થાયજ નહીં. લોભ ખોટાં કામ કરવામાં ડરતો નથી, લોભી માણસનો જીવ કદી સુખમાં હોતોજ નથી. તેને તો હાય વરઃળમાંજ દિવસો નિર્ગમન થાય છે. અને તેવા માણસનું જીવનું વૃથા છે, તેવા જનોને હજારો વાર ધિક્કાર છે. લોભથી કદી સારું થાયજ નહીં. દાખલા તરીકે નાગીએર લેનાર લોભીઆની વાર્તાથી સાબીત થાય છે કે. લોભમાં આખરે જીવ પણ બચ છે. આવા અનિષ્ટ અને કુખુદ્ધિવાળા લોભનો ત્યાગ કરીને સુખુદ્ધિ રાખી સદ્ગુણ પ્રાપ્ત કરવું તથા પ્રભુ ભક્તિનેજ રોકડનાણું ગણી લોભ કરવો કે તેથી ઊલટું કાયાનું કલ્યાણ થાય છે. માટે દરેક મનુષ્યે સુખુદ્ધિનોજ લોભ કરવો. અને તે લાભ કારક છે. એમ મારું અલ્પમતિથી માનવું છે.

શ્લોક:—

ત્રિવિધં નરકસ્યેદં, દ્વારં નાશ્વન માત્મનઃ

કામઃ ક્રોધસ્તથાલોભ સ્તસ્માદેતવ્યંત્યજેત્ ॥૧॥

શ્રી. મ. ગી.

ઉપર જણાવ્યા મુજબ દૈહિક શત્રુઓનો નાશ પમા-
ડ્યો હોય, તો જ દેહમાં સંતોષ થાય. અને એવા સંતોષ
વડે જ જીવન સુખી ગણાય. સંતોષ એજ સુખનું મૂળ
છે. વળી દુઃખમાં એકે ખરું સુખ તો.

૧ પ્રભુની પ્રત્યે સદ્ભાવ રાખી ભક્તિ કરવાથી.

૨ સત્સંગ કરવાથી.

૩ કુબુદ્ધિ ટાળી સુબુદ્ધિ પ્રાપ્ત કરવાથી.

૪ મમતા માયા હણવાથી.

૫ ગુરૂનાં અને વેદનાં સદ્વચન ગ્રહણ કરી તે
પ્રમાણે વર્તવાથી.

૬ તૃષ્ણાનો ક્ષય કરવાથી.

૭ પરોપકાર કરવાથી.

૮ ચશનાં કામ કરવાથી.

૯ અહિંસાવ્રત ધારણ કરવાથી.

૧૦ જીવને સંતોષમાં રાખવાથી.

દુઃખમાં પરદાર, પરદ્રવ્ય, અને પરદ્રોહ, નો ત્યાગ
કરી સદા ઈશ્વર શરણ ગ્રહણ કરી રહેવાથી ખરું સુખ મળી

શકે છે. અને ઉપર જણાવેલ કર્મો કરનારો જ ખરો સુખી છે.

જગન્નિયંતા પાસે હું ફક્ત એટલું જ માગું છું કે સર્વના જીવ સંતોષમાં રાખજો. સર્વના દુર્ગુણો ત્યાગ કરાવજો. સુનીતિ આપજો. અને સર્વને સુખી કરજો. અસ્તુ !

સર્વસ્તરતુ દુર્ગાણિ, સર્વોભદ્રાણિ પश्यतु ।

હોહરો.

જાણું હું તો જગતમાં, સંતોષી સુખવાન,
રાખે નહીં સંતોષ જો, તે મોટો દુઃખવાન;
લોભ હણીને દિલથી, સમરે શ્રીવરનામ,
પામે સુખ સંપૂર્ણ તે, કરતાં રૂડાં કામ.
સંગ કરે નહીં ક્રોધનો, રાખે ગુરૂનું માન,
અહંકાર અળગો કરે, સંતોષી સુખવાન;
તે માટે સંસારમાં, ધરે હરિનું ધ્યાન,
નિર્મળ વર્તન રાખશે. તો થાશે સુખવાન.

શ્લોક.

પ્રાણાધાનિવૃત્તિઃ, પરધનહરણે સંયમ સત્ય શક્ત્યા વાક્યં,
કાલેશલ્યા પ્રદનં, યુતિ જનકથા, મૂકભાવઃ પરેપામ્ ॥
તૃષ્ણાસ્ત્રોતો વિભંગો, ગુરુષુ ચ વિનયઃ સર્વભૂનાનુકંપા સામાન્ય
સર્વશાસ્ત્રેશ્વનુપદત વિધિઃ શ્રેયસામેષપન્થાઃ ॥ ૧ ॥

ૐ શાન્તિઃ   શાન્તિઃ   શાન્તિઃ

इति शिवम्.

गु३ना गुणो.

(પુનમચંદની એ રાહ.)

ચાલો પ્રીત ધરીને ગુરૂ ચરણે જઈ વંદીએ રે,
જેના સદ્ગુણ સર્વે લહીએ ઉરની માંદ્ય;
એવા ઉત્તમ ગુરૂની શીક્ષા ઉરમાં ધારીએ રે.   ૧

સાખી.

ગુરૂ તણા ગુણ જગતમાં, ગણાય અપરંપાર,
નામ ગુરૂનું સમરવું, ખરેખરો આધાર.
જેને પ્રભુ તણુ તો નામ, હૃદયમાં રમી રહું રે,
હરદમ પ્રીતમ ઉપર પ્રીતી છે દિલમાંદા.   એવા. ૨

સાખી.

મોહ મમત માયા નહી, નહી લોભ અભિમાન,
કાળ ક્રોધ સહુ ત્યાગીને, ધરે નિરંતર ધ્યાન.

જેણે રજો તમે ગુણ પ્રીતે કરીને પરહયાં રે,
જેના સદ્ગુણે દેખાયે, નિર્મલ કાય. એવા. ૩

વચન અનુભવી બિચરે, કરે શુદ્ધ-ઉપદેશ,
ગુણ તણા ભંડાર છે, નહિ ક્રોધ જો લેશ.

જેણે સેવકને ઉપદેશ થકી ઉગારીઆ રે,
જેથી જીવો તેમનો વાસ, સુધામે થાય. એવા. ૪

સદ્ગુણ હથીઆરો સજો, ખરે મોક્ષનું ધામ,
માહાદેવપુરી કહે, નિવાસ ખારા ગામ.

સેવક સ્વામીની વાણીને ઉરમાં ધારજો રે,
જેથી પૂર્વ જન્મનાં પાપ ભુંસાઈ જાય. એવા. ૫

શ્રી દશનામી ગોસ્વામી વિષે.

ચોપાઈ.

દશનામી ભાઈ પાળો ધર્મ, રાખો નહી દીલમાં કંઈ મર્મ,
સદા ગુરુનો વ્યો દીલબોધ મેલી અંતરમાંનો ક્રોધ. ૧

ધર્મ પરતો આસ્થા ધરો, સતકર્મો હંમેશાં કરો,
ભક્તિ સાધન ભાવથી કરો, મન માંડે ઉચા ગુણુધરો. ૨

ગુરુ સેવમાં હાજર રહો, કટુ વચન કહે તે પણ સહો,
વિદ્યા પ્રાપ્ત કરો સૌ ભાઈ ભક્તિ સાધન સાચી કમાઈ. ૩

પરમાર્થનાં કામો કરો, સુખ માની ચિંતા પર હરો,
ધર્મ ઉપર રાખો કંઈ લગ્ન, એથી પરમેશ્વર રહે પક્ષ. ૪

નિંદા તો કોઈની નવ કરો, ગુરુ વચનને દીલમાં ધરો,
વેદ વાક્ય સાંભળવાં કાન, સુમતીએ રાખો સહુ ધ્યાન. ૫

સુજનને સંતોની પાશ રહો જાણીને હરીનો વાસ,
 શેવ પુજનમાં રાખો પ્રેમ, કરો કર્મ ધરીને નેમ. ૬
 ધર્મ તણા કરવો ઉપદેશ અનીતિ રાખો નહી દીલ લેશ,
 દુર્ગુણથી રહેવું નિત્ય દુર, હણવા દેહીક શત્રુ અસુર. ૭
 સુણો સદાએ તો સત્સંગ એથી સુધ બને છે અંગ,
 મહાદેવપુરી કહે સુણો, ધરો દિલમાં ઉઘા ગુણો. ૮

ૐ

શ્રીદશનામી બંધુઓ વિષે નિયેના નિયમો ચાલુ જમા-
 નાને અનુસરતાં સર્વે બંધુઓને યોગ્ય લાગે તેવાં પ્રસિદ્ધ
 કરવામાં આવ્યા છે તો નીચેના નિયમ નં. ૧ થી નંબર
 ૮ની કલમો શ્રી દશનામી બંધુઓના ચર્ણુમાં વિનંતી સાથે
 મુકવામાં આવે છે. તો આ નિયમો દરેક બંધુઓએ સ્વી-
 કારી લક્ષમાં લેશે અને તે પ્રમાણે વર્તન કરશે એમ અમને
 આશા રહે છે લક્ષમાં રાખવા અને તે પ્રમાણે વર્તન કરવા
 પ્રાર્થના છે.

શ્રીદશનામી ગોસ્વામી વિષે ઉપયોગી નિયમો.

૧ દરરોજ સ્નાન કરી શ્રી શંકરનું પૂજન વિગેરે
 ઉપાસના કરવી અને ધર્મનો ઉપદેશ કરવો રૂદ્રાક્ષ, ભસ્મ,
 ચંદન ગેરૂનું વસ્ત્ર વિગેરે ધારણ કરવાં અને દરેક ગોસાંઈ-
 ઓએ વિનંતી હોમ કરાવવા ચુકવું નહિ.

૨ પોતાના ગુરૂ અગર પોતાથી મોટા હોય તેમની ન-
 અતા રાખવી અને નીતિ વિવેકથી વર્તવું અને સંતોષમાં રહેવું.

૩ દરેક ગોસાંઘઝોઝે પોતાના બાળકોને લણાવવાં અને યોગ્ય કેળવણી આપી નીતિના રસ્તે દોરવાં.

૪ દરેક ગોસાંઘઝોઝે બનતા સુધી ગાય રાખવી અને તેની સેવા કરવી ભીક્ષા માગી પરોપકાર કરવો સુપાત્ર જોઈને દાન કરવું.

૫ સજ્જન મહાત્મા જોડે સત્સંગ કરી બોધનાં વાક્ય ગ્રહણ કરવાં ધર્મ ઉપર વિશેષ લક્ષ રાખવું સેવા પૂજા કરીને ભોજન લેવું.

૬ સંત સમાજમાં વખત મળે બેસવું વેદ વાક્ય સાંભળવાં અને જ્યાં જ્યાં સજ્જનોની મંઠળીઓ ભરાય તેમાં જઈ ભાગ લેવો.—

૭ નિય જ્ઞાતિનું ભોજન લેવું નહિ તેમ હોઝા પાણી પણ ગ્રહણ કરવું નહિ.

૮ કોઈને શિષ્ય કરવો હોય તો તેને એકદમ લેખની પદવી આપવી નહિ તેને સારા નિયમમાં લાવી લેખની પદવીમાં લેવો.

હવે શ્રી હશનામી બંધુઓના હિતની ખાતર મારે જણાવવાનું કે-શ્રી હશનામી ગોસ્વામી કૌમ શ્રેષ્ઠ છતાંપણ ઉન્નતિ (અથવા ઉન્નવળતા કંઈજ દૃષ્ટિગોચર થતી નથી) અને હાલના જમાનામાં આપણી કૌમ ઘણી પાછળ પડતી જાય છે અને ખરાબ સ્થિતિ જેવામાં આવે છે આપણી કૌમમાં ઘણા સજ્જનો અને વિદ્વાનો ઘણા હોવા છતાં આપણા અજ્ઞાન બંધુઓને સુધારવા પયત્ન કરતા નથી તે ઘણું દીલગીર થવા જેવું છે કારણ કે આપણી જ્ઞાતિ ભાઈ-ઓના દોષો જોયા કરવાને સજ્જન પુરૂષોને ઘટીત નથી. હાલના સમયમાં ઉચ્ચ નિચ સર્વે જ્ઞાતિઓ પોતપોતાની ફરજ અને ધર્મની ઉન્નતિ માટે અનેક વિચાર કરી સંસ્થા સમાજ પાઠશાળા, પુસ્તકાલય વિગેરે સ્થાપિત કરી બંધુ-ઓને સચેત કરી રહી છે. પરંતુ આપણે પોતપોતાના સ્વાર્થમાં પડ્યા રહી જ્ઞાતિ બંધુ તરફ નજર નહિ રાખવાથી પાપમાલ થતા જઈએ છીએ, અને અપમાનિત થઈ નિરૂપાયે ધર્મ તથા જ્ઞાતિની નિન્દા સાંભળવી પડે છે આપણને જે લોકો નિન્દે છે તેઓના પુર્વજો સંન્યાસીઓનું ચર્ણામૃત લઈ પોતાને કૃતાર્થ માનતા તેઓનીજ હાલની પ્રજા છે અક્રસોક્ષ: સમયની બલિહારી આપણા અતીત બંધુઓનું રૂપ સંકરનું છે અને સંકરના શરીરથી ઉત્પન્ન થએલા છીએ. માટે ઉપરની હરેક ખામીઓ દુર કરવા સાડ પરમકૃપાળુ ગુરુદેવની કૃપાથી એવો વીચાર થયો કે અમારી તરફથી “ ગુરુવચન ગ્રંથાવલી ” નામનું પુસ્તક ગુરુકૃપાએ

બહાર પાડવાનો અને તે સંબંધમાં આપણા દશનામી ગોસ્વામી બન્ધુઓના હિતાર્થે વીચાર કરવો જોઈએ એમ અમને લાગણી થવાથી આ પુસ્તક ખાસ દશનામી બન્ધુઓના માટેજ બહાર પાડવાનો વીચાર થયો છે અને આના અંગે સર્વે મહાશયોના હૃદયમાં આ વાત સમાઈ અને આવું જ્ઞાતિ હિતનું કામ ઉઠાવવા જ્ઞાતિ બન્ધુઓ મદદ આપી અમારા ઉત્સાહને સતેજ કરશે એમ આશા રાખવામાં આવે છે.

સર્વે દશનામી બન્ધુઓને વિનંતી કરવામાં આવે છે કે અમારા આ શુભ કાર્યમાં કેળવણી, ધર્મસંબંધી, અને ખોટા રીતરીવાજો દૂર કરવા અને સારા રીતરીવાજ થવા અમારી ખાસ વિનંતી છે. સર્વે બન્ધુઓને પ્રત્યે આશા રાખવામાં આવે છે કે ધર્મ જ્ઞાતિ અને વધ્યાપ્રત્યે પ્રેમ, અને લાગણી ધરાવનારા વીરપુરૂષો અમારા કામને યોગ્ય સલાહ તથા મદદ આપી કૃતાર્થ કરશે એવી આશા ખાસ રાખવામાં આવશે. તો દરેક બન્ધુઓ મદદગાર થઈ આવા શુભ કાર્યમાં તૈયાર થઈ વીચાર કરશે એવી અમને પુર્ણ આશા છે.

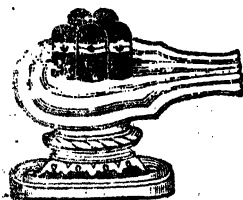
“ પરમ ઉપકારી મહંતશ્રી ગંગાભારથીજી રામભારથીજી એમને ધન્યવાદ મુઃ સિદ્ધપુર મોટો મઠ ”.

જ્ઞાતિ બન્ધુઓને સુધારવા અને સારા પાયા ઉપર લાવવા સિદ્ધપુર નિવાશી મોટા મડના રાજેશ્રી મહંતશ્રી ગંગાભારથીજી રામભારથીજીએ પોતાના ઉદાર મનથી અને પોતાની જાતના ખર્ચથી બે ત્રણ વર્ષ સલાઓ ભરી અને

સારા પાયા પર લાવવા પાઠશાળા સ્થાપવાનો વિચાર કયો
 પણ કોઈ બંધુઓ પક્ષમાં ઉભા રહ્યા નહી તેમ પાઠશાળા
 ઉભી કરવા કોઈએ સલાહ આપી નહિ આવી રીતે જ્ઞાતિ-
 બંધુઓની અજ્ઞાનતા જોઈ મહંતશ્રી ધણુ દીક્ષગીર થઈ
 પોતાના જાતબર્યથી પોતાના મઠમાં ખાનગી પાઠશાળા
 કાઢેલ છે અને તેનો લાભ ત્યાંના મઠા ધીશોના ગોસાંઈઓ
 લે છે અને સારા રસ્તા ઉપર દોરવામાં આવ્યા છે આવા
 પુરૂષોની પક્ષમાં મદદગાર રૂપે બંધુઓએ ઉભા રહેવું જો-
 ઇએ સિદ્ધપુર જેવા જાત્રાળુ સ્થળે આવો લાભ થાય તે
 ઘણો ઉત્તમ અને આવા સ્થળે વિદ્યા અભ્યાસ સારી રીતે
 થઈ શકે અને લાભ ઘણોજ સારો થઈ શકે એનિ સંસય છે.

ૐ શીવ દર્શન

પાતઃકાલે શિવં દ્રષ્ટ્વા, સર્વં પાપં વિનશ્યતિ
 આ જન્મ કૃતમધ્યાહને, સાયાહને સપ્તજન્મજનં
 મેરૂ કાન્થન દત્તાના, ગવાં કોટીશતૈરપી
 પંચ કોટી તુરગણાં, તત્કલં શિવ દર્શનં.

ખારા અખાડાના મહાત્માઓની ઓળખાણ વિષે.

ઓપાઈ.

- ખચીત રૂઢુ ખારા ગામ, સંકર ભોળાનુ ત્યાં ઠામ;
જાણીતો અખાડો એક, રાખે સંતો રૂડો વિવેક. ૧
- નીલકંઠેશ્વર મહાદેવ, અને મંગળેશ્વર મોટા દેવ;
અન્ન પુર્ણા દેવી તણું, જાણો જગમાં પ્રાકૃમ ઘણું. ૨
- તેવા દેવ વસે આ ઠામ, તેથી કીધું ખારા ગામ;
પ્રથમ થયા ગુરૂ મંગળ પુરી, તે ગુરૂએ કરૂણા બહુ કરી. ૩
- પદવી પામ્યા એતો નાથ, મહા સીધ એ મંગળ નાથ;
દેવરૂપ એ ગુરૂ થયા, તે સદગુણો જગમાં રહ્યા. ૪
- બીલીપત્રની ભારી ઘટાં, દીપે અખાડો સારી છટા;
જાણે સંકરનો કૈલાસ, એવું ઠામ દીપે આ ખાસ. ૫
- પવીત્રને રણીઆમણી ભુમી, રહ્યા દેવનાં ચરણો ચુમી;
એવા સંતોનું આ ઠામ, રાખ્યું જગમાં જુગ જુગ નામ. ૬
- ચમત્કાર આપ્યા છે ઘણા, તેમાં રાખી નહી કંઈ મણા;
સીધ વચન તેતો સહુ થયાં, સરણાંગતનાં સહુ દુઃખ ગયાં. ૭
- મોટા અમીન અને રાજવી, સંભારે છે તેમનું ભવી;
મહા સીધ જેવા એ થયા, ચમત્કાર આ જગમાં રહ્યા. ૮
- દેવી અંબીકાનું ધામ, સ્થાપન થયેલું છે આ ઠામ;
નવરાત્રીમાં થતા હવન, પુર્ણ ઉમંગે માત પ્રસન. ૯

સત ચંડી વિધીથી થાય, માત પ્રતાપે દુઃખ દુર થાય;
 ત્રણે વર્ણનાં આ ઠામ, પડી રહેતા લઈ ગુરુ નામ. ૧૦
 વચન આપતા નાથજી ગુરુ, સત્ય વચન એ પઠતું ખરુ;
 પ્રતાપ ગુરુશ્રીનો હંમેશ, સુખ સદા સહાયે પરમેશ. ૧૧
 એવાગુરુશ્રીના ગુણ ગાઉ, ગુરુ પ્રતાપે સુખીઓ થાઉ;
 કથે મહાદેવપુરી દાશ, એજ અખાડામાં અમ વાશ. ૧૨

ટીપ. આ પવિત્ર અખાડામાં ગુરુશ્રી મંગળનાથજી તેમના પછી તેમના સાધક સ્વામીજી મણીપુરીજી થયા તેઓ પણ મહા પ્રાકમવાળા થઈ દેવરૂપ થઈ ગયા અને તેમના ચમત્કારો દુનીઆમાં ઘણા ફેલાએલા છે અને તેઓશ્રી સ્વામીજીની પદવી પામી મહા સિદ્ધ થઈ ગયા છે સ્વામીજી મણીપુરીજીના વખતમાં મોટા આમીન અને રાજવંશી તેમના હુકમ પ્રમાણે વર્તન કરતા હતા અને ઘણી શેવા બજાવતા અને સ્વામીજીના નામ સ્મરણથી સુખ ભોગવતા હતા તેમ વળી મનની કદવનાઓ સ્વામીજી પુરી કરતા હતા હાલપણ ગુરુશ્રી મંગળનાથજીનો તથા સ્વામીજી મણીપુરજી એમના વિશેષ ચમત્કારો છે. આવા પરમ કૃપાળુ ગુરુશ્રી મંગળનાથજી તથા સ્વામીજીના પ્રતાપથી સુખ ભોગવીએ છીએ અને તેમના ચર્ણમાં રહી શેવા બજાવીએ છીએ.

શ્રીખારા દશનામી પુનઃનિક્ક જાણીતા અખાડામાંથી પંકાઉ અને પ્રખ્યાત જાણીતા એ અખાડા મીઠા અને પાલજ આ બંને ગામના અખાડા ખારાના તાબાના હતા અને તે અખાડામાં થએલા મહાત્માઓ ખારા અખાડામાંથી નિકળી ગએલા અને ત્યાં જઈ સ્થળ બાંધી રહ્યા મીઠાના અખાડામાં સ્વામીજી શમશેર પુરીજી ઘણા બહાદુરને પ્રાક્રમી થઈ ગયા અને તેમના ચમત્કારથી મહારાજા ગાયકવાડ સરકારે જયો બંધાવી હતી ઘણી જોવા લાયક હતી પણ હાલમાં તે જયો ઘણી જીર્ણ થઈ ગએલ છે અને જોઈએ તેવું ઠેકાણું નથી પણ જ્યારે શ્રીમંત સરકાર ધ્યાનમાં લેઈ કરાવે તો બની શકે. પાલજ અખાડામાં પણ ગુરૂશ્રી માંખણપુરીજી મહા ચમત્કારી મહાત્મા થઈ ગયા ત્યારપછી તેમના શિષ્ય સ્વામીજી અમરપુરીજી થયા તે પણ ગુરૂ કૃપાએ મહાત્મા બની ગયા અને ગુરૂશ્રી માંખણપુરીજીએ “ એવું વચન આપ્યું કે ” તમારા નામથી (એટલે સ્વામીજી અમરપુરીજીના નામથી) કોઈપણ ઝેરી જાનવર ફરડે તે ઉતરી જશે. એવું વચન ગુરૂશ્રી માંખણપુરીજીએ આપ્યું તેથી હાલ પણ સ્વામીજી અમરપુરીજીની બાધા રાખવાથી માણસને કોઈપણ ઝેરી જાનવરનો ડંક થયો હોય તે ઉતરી જઈ આરામ થઈ જાય છે તેથી ઘણા

લોકો દુર દેશથી બાધાઓ રાખી પાલજ ગામે ગુરૂશ્રી અ-
મરપુરીજીના ચર્ચામાં આવી પાણી પી જાય છે ગુજરાતમાં
ગુરૂશ્રી અમરપુરીજીની હાલ ઘણીજ માનતાઓ ચાલે છે
અને તેમના પ્રતાપથી જગ્યો પણ ઘણી સારી અને રળી-
આમણી લાગે છે ગામ લોકોએ ગુરૂ પ્રતાપથી જગ્યો ઘણી
સારી સુધારી છે.

જાહેર ખબર.

ગુજરાત આયુર્વેદિક ફાર્મસીનું

* જીવન *

બળ, બુદ્ધિ, કાન્તિ અને સ્મરણ શક્તિ વધારનાર
સ્ત્રી, પુરૂષો, બાળકો, સૌને, આ ઉપયોગી ઔષધ શરીર
પુષ્ટીનું સર્વોત્તમ સાધન છે. નં. ૧ કિમત. રૂ. ૨-૮-૦
વી. પી. ખર્ચ જુદું.

બીજી પણ તમામ દર્દો ઉપર લાગુ પડતી અકસીર
ઢવાઓ તથા પુસ્તકો અમારે ત્યાં મળે છે.

અંબારામ તુળસીરામ જોશી.

મુ. લીંચ (ગુજરાત)

જાહેર ખખર.

સર્વે સખી સદ્ગ્રહસ્થાને ખખર આપવામાં આવે છે કે અમારી તરફથી થોડા વખતમાં ગુરૂ કૃપાએ “શ્રીખારા અખાડાના મહાત્માઓનું” “દુકં જીવનચરિત્ર” કાઢવા અમારી ઇચ્છા છે પ્રાચિન પુરાણા મહાત્માશ્રીના કાંઈપણ થોડા ઘણા દાખલાઓ હાથ આવેથી તેમ વળી આ સ્થુલ નાશવંત દેહ હયાત હશે તો ગુરૂ કૃપાએ ખહાર પાડવામાં આવશે તો જેને મંગાવવાની ઇચ્છા હોય તેઓએ નીચેના શીરનામે લખી આહક તરીકે નામ નોધાવો.

કિમત માત્ર ૦-૪-૦

મહંત સ્વામીજી મહાદેવપુરીજી રામપુરીજી.

મુ. ખારા તા.૦ મહેસાણા પોસ્ટ ખલોલ (ઉત્તર ગુજરાત)

તા. ક. કોઈએ આહક તરીકે નામ નોધાવી માગણી માટે ઉતાવળ કરવી નહિ ગુરૂ કૃપાએ ખહાર પાડી શકે તો જરૂર મોકલવામાં આવશે.

માહરા પ્રેમિ. બાળ સ્નેહીઓ. આપે મારા પ્રત્યે વિ-
વેશ લાવ રાખ્યો છે. તેમ વળી મને સારી રક્ષા કરી
આપી છે. તે બદલ આપશ્રીનો મોટો આભાર માની આ-
જગ્યોએ આપની આર્શિવાદની યાદી મુકવામાં આવે છે.
ઇષ્ટદેવ એમનુ કલ્યાણ કરો. એ મારી પ્રાર્થના છે.

ચાંધરી.	ગુમાનસિંહજી	દલસિંહજી	ખારા.
ચાંધરી.	બહેચરભાઈ	સવજી.	”
ચાંધરી.	હરીસીંગ	વીરસીંગ	”
ચાંધરી.	કેશવલાલ	જીવરામ	”
ચાંધરી.	રાજસીંગ	ગોવિંદજી	”
ચાંધરી.	લાલજી	રામસંગ	”
ચાંધરી.	ગણેસ	રણછોડ	”
શાહ.	ત્રીકમલાલ	મંછારામ	જાખાના
વાઘેલા	વિરાજી	મોડજી	હારીજ
શાહ.	ગોકળ	કેવળદાસ	સામેત્રા
પટેલ	રણછોડ	પ્રભુદાસ	ઇજપુરા.

શ્રી.

ગુરુવચન ગ્રંથાવલીના અગાઉથી જે સજ્જનો ગ્રાહકો
થયા છે. તેમના મુંબારક નામની યાદી.

નંબર	નામ	પ્રત	નંબર	નામ	પ્રત
ખારા નં. ૧			૬ સુથાર કાળીદાસ બડા		૧
૧ રા. રા. દલસિંહજી મેધરાજજી	૧૬		૭ રામી શીવરામ જેયંદ		૧
૨ રા.રા.મગનલાલ ભુલાભાઈ તલાટી	૧		દેવીપુરા નં. ૩		
૩ ચૌધરી ચેલા ગોવિંદજી	૨		૧ પા. બહેદાસ વીરચંદ		૧
૪ ચૌધરી સવજી મેધરાજજી	૨		૨ પા. પુજાદાસ વૃજદાસ		૧
૫ ચૌધરી માવજી પરથીરાજ	૨		૩ પા. પ્રભુદાસ રામચંદદાસ		૧
૬ ચૌધરી જેઠા જીતા	૧		મીઠા નં. ૪		
૭ ચૌધરી દલા વાસજી	૧		૧ દવે ગંગારામ અંબારામ		૨
૮ ચૌધરી માધા લાલજી	૧		૨ દવે જેસંકર અંબારામ		૨
૯ સુથાર કેશા રણછોડ	૧		૩ શાહ અમથાલાલ માંનચંદ		૧
૧૦ લવાર ત્રીભોવન છગન	૧		૫ શાહ રવચંદ કેશવલાલ		૧
માકણજી નં. ૨			૬ શાહ યુનીલાલ નરોત્તમ		૧
૧ રા. રા. શાહ દેવચંદ હાલશા	૧		સામેત્રા નં. ૫		
૨ રા. રા. તલાટી માનજી રવજી	૨		૧ રા. રા. શાહ હરગોવિંદ કેવલ		૫
૩ રા. રા. શાહ પાનાચંદ તખુ	૧		૨ રા.રા. મુખી હીરદાસ પુજદાસ		૫
૪ રા. રા. ચમનલાલ હકમચંદ	૧		૩ રા.રા. તલાટી ભોગીલાલગોપાળ		૫
૫ રા. રા. રેવાશંકર અંબારાશંકર			૪ પા. પ્રભુદાસ લાલદાસ		૨
સ્કુલ માસ્તર	૧				

નંબર	નામ	પ્રત	નંબર	નામ	પ્રત
મરૈડા નં. ૬			૫	ચોધરી ભાથી મોવતા	૧
૧	રા.રા.તલાટી શીવલાલ પીતામ્બર	૨	૬	ચોધરી સેંધા કરશન	૧
૨	ચોધરી હીરા ભગવાન	૧	૭	ચોધરી માંધા મેધરાજ	૧
૩	ચોધરી રામસંગ જોસંગ	૧	૮	ચોધરી હાથી રામસંગ	૧
ગમાનપુરા નં. ૭			૯	ચોધરી માંધા હીરા	૧
૧	પા. વીરચંદ જોસંગદાસ	૧	૧૦	ચોધરી માંધા ભગા	૧
૨	પા. ચેલદાસ બાધચંદ	૧	૧૧	ચોધરી રૈવા રધજી	૧
મગુના નં. ૮			૧૨	ચોધરી રામજી મોતી	૧
૧	રા. રા. છોટાલાલ ભગવાન		૧૩	ચોધરી સવજી કરશન	૧
	તાલુકા જમ્પીદારસા.	૫	૧૪	ગૌરીશંકર પ્રભુરામ	૧
૨	રા. રા. મણીલાલ લલ્લુરામ	૧	૧૫	ચોધરી રણછોડ મોવતા	૧
૩	રા. રા. ખુશાલભાઈ હાથીભાઈ		૧૬	સુથાર મોહન રામચંદ	૧
	કામદાર	૬	પુનાશણ નં. ૧૧		
બોરીઆવી નં. ૯			૧	સ્વામી હેમગીરજી હીડાગીરજી	૧
૧	ચોધરી રાજસંગ સવજી	૧	૨	ચોધરી માધેવા કુબેર	૨
૨	જોષી બાળાસંકર મગનલાલ	૧	૨	ચોધરી વીરસંગ નરસંગ	૧
૩	રા. રા. વીઠલદાસ મોહનલાલ	૧	૪	ચોધરી બનેસંગ માધેવ	૧
	સ્કુલ માસ્તર		૫	ચોધરી માંધજી જોસંગ	૧
મેવોડ નં. ૧૦			૬	ચોધરી રગનાથ માધેવ	૧
૧	ગંગારામ કાશીરામ	૧	૭	ચોધરી ફૂલજી વાસજી	૧
૨	ચોધરી કાનજી કરશન	૪	કુકશ નં. ૧૨		
૩	ચોધરી કચરા વીરસંગ	૧	૧	ચોધરી હીરદાસ રધજી	૧
૪	ચોધરી રામસંગ ભગા	૧	૨	ચોધરી વાહલા ગણેસ	૧
			૩	ચોધરી વાધજી વીરા	૧

નંબર નામ પ્રત
લીંચ નં. ૧૩

૧	જોષી અંબાલાલ તુલસીરામ	૨
૨	પા. મગનલાલ પ્રભુદાસ	૧
૩	પા. મગનલાલ શીવરામ	૧
૪	વરતિયા ગણેશ જગન	૧
૫	શાહ પોપટલાલ ઢિગરચંદ	૧
૬	શાહ નથુભાઈ જગનલાલ	૧
૭	સુથાર ત્રીકમલાલ શીવરામ	૧
૮	મહેતા પોપટલાલ મગનલાલ	૧
૯	શાહ મણીલાલ ઉમેદરામ	૧
૧૦	શાહ જોડાલાલ નથુભાઈ	૧

સાંન્થલ નં. ૧૪

૧	રા. રા. બાઇશંકર બળદેવ	
	તાલુકા ફોજદાર સા.	૫
૨	રા. રા. ત્રીકમલાલ રણછોડલાલ	
	ડોક્ટર સાહેબ	૫
૩	શાહ મશતલાલ બીખાભાઈ	૨
૪	શાહ સુરચંદ દોલચંદ	૨
૫	શાહ વાડીલાલ માંનચંદ	૨

કમાતપુર નં. ૧૫

૧	મુખી કેશરીસંગ દલસંગ	૫
૧	સ્વામી મગનભારથી ચેલભારથી	૧

નંબર નામ પ્રત
બલોલ નં. ૧૬

૧	સ્વામી મંગલગીરજી મોહનગીરજી	૧
૧	રા. રા. રાવળ અંબાલાલ	
	મનમુખરામ સ્કુલ હેડમાસ્તર શા. ૧	
૩	રાવળ સુનીલાલ ભગવાનજી	
	સ્કુલ માસ્તર	૧
૪	રાવળ પ્રભુરામ નૌતમરામ	
	સ્કુલ માસ્તર મીઠા	૧
૫	બારોટ મણીલાલ રણછોડતલાડી	૧
૬	પા. બાબઈ નાથુદાસ	૧
૭	સોની સાંકળચંદ બાઇચંદ	૧
૮	પા. શીવગમ જીવીદાસ	૧
૯	પા. મગનદાસ બાજીદાસ	૧
૧૦	પા. જોષીતાદાસ મંગળદાસ	૧
૧૧	પા. લલ્લુદાસ કાળીદાસ	૧
૧૨	પા. જગુભાઈ ધનજીદાસ	૧
૧૩	વ્યાસ પુરશોતમ જગનલાલ	
	પતન દેકાવાડા પોસ્ટમેન	૧
૧૪	મણીલાલ ગણપતરામ બલોલ	૧

ધસપુરા નં. ૧૭

૧	રા. રા. મુખી કુબેરદાસ માંનદાસ	૫
૨	રા. રા. પા. રણછોડ પ્રભુદાસ	૫

નંબર	નામ	પ્રત
	પાલજ નં. ૧૮	
૧	પા. રંગનાથ ગંગારામ	૧
	વડસ્થા નં. ૧૯	
૧	રા. રા. મુખી શવજી સવજી	૫
	ઝોટાણા નં. ૨૦	
૧	રા.રા. શાહ યુનીલાલ અમુલખ	૧
૨	ભાવશાર નરસિંહ અને મંગનલાલ	૧
૩	રાવલ કેશવલાલ ઈશ્વરલાલ	૧
	ચિત્રોદીપુરા નં. ૨૧	
૧	દિગમ્બર સ્વામી બહેચરગીરજી	૧
	ભાલક નં. ૨૨	
૧	મહંત મોહનગીરજી રામગીરજી	૧
	ગુન્મા નં. ૨૩	
૧	મહંતશ્રી મુખલાલપુરીજી	૫
	કેજવપુરીજી	
૨	સ્વામી અમૃતપુરીજી	૧
૩	સ્વામી ચંચળપુરીજી	૧
૪	સ્વામી મંગળપુરીજી	૧
૫	ચોધરી સવજી જેસંગ	૧
	બદપુરા નં. ૨૪	
૧	ચોધરી કાનજી કામરાજ	૧
	વરસોડા નં. ૨૫	
૧	અંબાલાલ નાથાલાલ	૧

નંબર	નામ	પ્રત
	કથરાવી નં. ૨૬	
૧	મહંત ગણેશપુરીજી રણુછોડપુરીજી	૧
૨	સ્વામી રામગીરજી લક્ષ્મણગીરજી	૧
૩	પા. સંકરદાસ માધવજી	૧
૪	લવાર જેઠાલાલ રણુછોડ	૧
	ફીચાલ નં. ૨૭	
૧	સ્વામી ચંચળપુરીજી જેતપુરીજી	૧
	પલીચડ નં. ૨૮	
૧	શાહ બાપુલાલ લાલચંદ	૧
૨	શાહ હરગોવિંદ ગીરધરલાલ	૧
૩	પા. નારણદાસ ત્રીભોવન	૧
૪	પીરભાઈ શેરભાઈ	૧
	મણુદ નં. ૨૯	
૧	મહંતશ્રી સુરજપુરીજી જેસપુરીજી	૨
૨	શાહ બાપુલાલ મંગનલાલ	૧
૩	જેઠી ચીમનલાલ વેણીરામ	૧
૪	પા. બખલદાસ નહાલદાસ	૧
૫	પા. દેવચંદ રણુછોડ	૧
	વડાવલી નં. ૩૦	
૧	મહંતશ્રી અમરપુરીજી હરીપુરીજી	૫
૨	ભટ્ટ વીઠલદાસ વલભરામ	૧
૩	બારોટ છોટાલાલ ભાથીજી	૧
૪	ધાંચી ગુલાબચંદ પ્રભુદાસ	૧

નંબર નામ પ્રત
૫ સ્વામી મંગળપુરીજ કરશનપુરીજ ૧

૬ પા. જોડાભાઈ માંનદાસ ૧

૭ ચંદુલાલ હકમચંદ ૧

બામોશાણ નં. ૩૧

૧ સ્વામી નારણપુરીજ રામપુરીજ ૧

૨ ત્રીવેદી મંગળરામ ઉત્તમરામ

સ્કુલ માસ્તર ૧

૩ પા. વીરચંદભાઈ શંભુદાસ ૧

૪ ચોધરી લાલજ ગણેશભાઈ ૧

૫ ચોધરી સામતા ચેલજ ૧

પાલડી નં. ૩૨

૧ વીરનાથ ગંગાનાથ ૧

વિસનમર નં. ૩૩

૧ કડીયા કચરદાસ ઉમેદરામ ૧

૨ સ્વામી તુલસીવન લાલવન ૧

૩ સ્વામી મોતીપુરીજ ગણપતપુરીજ ૧

૪ સ્વામી નથુગીરજ ગણપતગીરજ ૧

૫ સ્વામી બુધગીરજ માધેવગીરજ ૧

૬ અંબાડેર લાલડેર જંગમ ૧

લાંડુ નં. ૩૪

૧ સ્વામી કાશીપુરીજ ગોવિંદપુરીજ ૧

કંશારા કુધ નં. ૩૫

૧ સ્વામી મોતીગીરજ તેજગીરજ ૧

નંબર નામ પ્રત
પીલવાડ નં. ૩૬

૧ સ્વામી જીવાગીરજ મોળામીરજ ૨

૧ પંડ્યા હીરાલાલ મોતીરામ ૧

દેલવાડ નં. ૩૭

૧ ભટ્ટ મોળાનાથ મગનલાલ ૧

૨ રામી જોષ્ઠતારામ રણછોડ ૧

૩ પા. જોસંગદાસ પુજદાસ ૧

૪ જોષી વીઠ્ઠલ મોહનલાલ ૧

૫ પા. જોસંગદાસ રણછોડ ૧

૬ દરજ કાળુરામ વહાલારામ ૧

ઐઠોર નં. ૩૮

૧ સ્વા. સંભુપુરીજ બહેચરપુરીજ ૧

૨ સ્વા. મોહનપુરીજ સંકરપુરીજ ૧

૩ પા. પુરષોત્તમ રાયચંદદાસ ૧

મહેસાણા નં. ૩૯

૧ કડીયા સોમનાથ પુજરામ ૧૦

૨ કડીયા મોહન કરશન ૧

૩ કડીયા તીરચંદ ખેમ ાંદ ૧

૪ કડીયા સોમનાથ ગણપત ૧

૫ કડીયા સદારામ જ્યેંદ ૧

૬ સુથાર હરગોવિંદ જ્યેંદ ૧

૭ પા. ગંગારામ રણછોડ ૧

૮ મહેતા અમૃતલાલ જગનલાલ ૧

૯ મોજક ત્રીભોવન સુનીલાલ ૧

૧૦ જાલાલ ગોવર્ધન ૧

નંબર	નામ	પત
	વાલમ નં. ૪૦	
૧	મહંતશ્રી સંભુગીરજી શામગીરજી	૮
૨	સ્વા. મણીગીરજી સંભુગીરજી	૧
૩	સ્વામી તુલસીગીરજી	"
૪	સ્વામી નારણગીરજી	"
૫	સ્વામી રેવાબેન	"

મગરોડા નં. ૪૧

૧	સ્વા. સંક ગીરજી રૂપગીરજી	૧
૨	સ્વામી કાલુગીરજી મોહનગીરજી	૧
૩	ચોધરી મોતીભાઈ ગોખર	

દહીઆર નં. ૪૨

સ્વામી લાલગીરજી દોલતગીરજી	૧
---------------------------	---

અમદાવાદ નં. ૪૩

૧	રા.રા. શાહ લલ્લુભાઈ બુલાખી	૫
૨	ડોક્ટર જી. એલ. સ્વામી.	૧
૩	સ્વામી રણછોડપુરી શંકરપુરી	૧
૪	સ્વામી હીરાપુરી કૈલાસપુરી	૧
૫	સ્વામી. માધુગીર ગણપતગીર	૧
૬	હાકોર જીવાજી રૂપાજી	૧
૭	રજપુત રવજી બદુજી સોજના	૧
૮	રજપુત ખોડાજી તકતાજી	,, ૧

અમદાવાદ (અશારવા) નં. ૪૪

નિલકંઠ અખાડો.

૧	દિગમ્બર સ્વામી કેવલગીરજી	૧
---	--------------------------	---

નંબર	નામ	પત
૨	મહંતમહારાજશ્રી લક્ષ્મણગીરજી દત્તગીરજી	૧
૩	મહંત પરમાનંદગીરજી	૧
૪	દીગમ્બર સ્વામી સંભુગીરજી	૧
	સિદ્ધપુર નં. ૪૫	

૧	રા. રા. મહંતશ્રી ગંગાભારથીજી રામભારથીજી મોટો મઠ	૨૫
૨	સ્વા. મણીભારથીજી કુલભારથીજી	૪
૩	સ્વા. જીવણભારથીજી રામભારથીજી	૨
૪	સ્વા. સોમ્યારુર. કરસનપુરીજી	૨

ગાંધી નં. ૪૬

૧	મુખી સ્વામી મોહનભારથીજી લક્ષ્મણભારથીજી	૧૬
૨	શાસ્ત્રી કેશવલાલ રણછોડ	૧

ધંટોદા નં. ૪૭

૧	ભાવશાર પુરુષોત્તમ કીશોરદાસ	૧
૨	શાહ વાડીલાલ રવચંદ	૧
૩	શાહ લલ્લુભાઈ અમીચંદ	૧

લીલાપુર નં. ૪૮

૧	મહંતશ્રી જગજીવનપુરી રામપુરીજી	૧
---	-------------------------------	---

માણસા નં. ૪૯

૧	જની સોમનાથ ગોવિંદરામ	૧
---	----------------------	---

નંબર નામ પ્રત

સોબા નં. ૫૦

- ૧ કડીયા મોહન જ્યેષ્ઠ ૧
- ૨ સ્વા.મોહનપુરીજી માધવપુરીજી ૧
- ૬ શાહ બુલાખી વસ્તારામ ૧
- ૪ રજપુત ગંભીરજી વીસાજી ૧

નારદીપુર નં. ૫૧

- ૧ પા. મંગળદાસ મોતીદાસ ૧
- ૨ મકવાણા બાઇજી હેમાબાઇ ૧

આખજ નં. ૫૨

- ૧ સ્વા. સંજુગીરજી ડુગરગીરજી ૧
- ૨ સ્વામી માધવગીરજી ડુગરગીરજી ૧
- ૩ સ્વામી મોહનગીરજી ડુગરગીરજી ૧
- ૪ શાહ પ્રેમચંદ ત્રીલોવન ૧

હેબુ નં. ૫૩

- ૧ સ્વા.રેવ ભારથીજી લાલભારથીજી ૧

નુગેર નં. ૫૪

- ૧ સ્વામી રામભારથીજી મેધાભારથીજી ૧

રામપુરા નં. ૫૫

- ૧ ચોધરી માધવ રધજી ૧
- સ્કુલ માસ્તર ૧
- ૨ ચોધરી બાપી રણછોડ ૧
- ૩ ચોધરી શામળ હડીસંગ ૧
- ૪ ઠાકોર નથુજી સદાજી ૧
- ૫ ચોધરી જ્યેષ્ઠ દોલા ૧

દેવા નં. ૫૬

- ૧ ચોધરી માંધજી લાલજી ૧

નંબર નામ પ્રત

ધીણુજ નં. ૫૭

- ૧ ચોધરી વીરસંગ બહેચરદાસ ૧
- ૨ ચોધરી કચરા વાધજી ૧
- ૩ ચોધરી માવજી દલસંગ ૧

થરા નં. ૫૮

- ૧ મહંતશ્રી રૂગનાથપુરીજી ભગવાન ૧૦

- ૨ ઠકર કેશવલાલ કરશનલાલ ૨

વામઝ્યા નં. ૫૯

- ૧ સ્વામીજી પ્રભાતપુરીજી રણછોડ ૪

- ૨ ઠકર મોતીજી બીમાજી ૪

કુવોર ધામ નં. ૬૦

- મહંતશ્રી હરદ્વારપુરીજી સુરજપુરીજી ૫

- મહંતશ્રી કુમપુરીજી હીરાપુરીજી ૧

તરલ નં. ૬૧

- ૧ સ્વામી નથુગીરજી ધીરગીરજી ૧૬

- ૨ મહંતશ્રી હરીગીરજી અમરગીરજી ૫

- ૩ શાહ મોહનલાલ પાનાચંદ ૧

- ૪ ચોધરી દલસંગ કરશન ૧

- ૫ ચોધરી દલસંગ મોવતા ૧

- ૬ ચોધરી રામજી હાથી ૧

- ૭ ચોધરી રૂગનાથ ભેમજી ૧

- ૮ રાવળ મણીલાલ પ્રભુરામ ૧

- ૯ શાહ મણીલાલ ગીરધરલાલ ૧

નંબર	નામ	પ્રત	નંબર	નામ	પ્રત
	ગણેશપુરા નં. ૬૨			ગવાણી નં. ૭૨	
૧	પા. કાળીદાસ ભાષ્યદાસ	૧	સ્વામી હેમતપુરીજી વીરપુરીજી	૧	
	ખડોશણ નં. ૬૩		વરમોર નં. ૭૩		
૧	રા. રા. કાલુરામ રામરામ	૧૬	૧ સ્વામી કેશરપુરીજી જીવણપુરીજી	૧	
	કેલીશણ નં. ૬૫		સાવડા નં. ૭૪		
૧	મહેતાજી જેસંકરભાઈ	૪	૧ સ્વામી લક્ષ્મણગીરજી રતનગીરજી	૧	
	હાજીપુરા નં. ૬૫		બાવલા ૭૫		
૧	સ્વામી જલમપુરીજી માધવપુરીજી		૧ મહેતા દલસુખરામ ચક્રાભાઈ	૧	
	વણગલા નં. ૬૬		મુંબાઈ બંદર ૭૬		
૧	મહેતા જગનલાલ ગોવિંદરામ	૨	૧ રા. રા. ડોકટર માણેકલાલ		
	ઉઝા નં. ૬૭		મગનલાલ સખ્યાસિ સરજન	૪	
૧	દરજી માણેકલાલ ઝુમખરામ	૨	૨ રા. રા. નગીનદાસ અને માણેક-		
	લોલાડા નં. ૬૮		લાલ પ્રત ૧૦		
૧	સ્વામી કાશીપુરીજી કેશવપુરીજી	૧	હારીજી નં. ૭૭		
૨	સ્વામી તેજપુરીજી શામપુરીજી	૧	રા. રા. મુખી વીરાજી મોડજી	૫	
૩	સ્વામી માધવપુરીજી ભાવપુરીજી	૧	રા. માસ્તર અમથાલાલ ખુશાલ		
	સુરેલ નં. ૬૯		રામ જની.	૨	
૧	સ્વામી રાજપુરીજી કૃતેપુરીજી	૧	રા. પા. જ્ઞેષ્ઠતાભાઈ કાલીદાસ	૨	
૨	પટેલ શામત ડોસા	૧	પાલણપુર અખાડો.		
	સંકેશર ૭૦		સ્વામી માધુગીરજી દોલતગીરજી	૧	
સ્વામી રતનગીરજી દામોદરગીરજી	૧		” મણીગીરજી કથ્યાણગીરજી	૧	
	પંચાશર નં. ૭૧		આણસમા નં. ૭૮		
સ્વામી નરસંગપુરીજી માનપુરીજી	૧		૧ રા. રા. નાથાલાલ હરગોવિંદ		
			તાલુકા ઓન્હર શીયર સા. ૫		

નંબર.	નામ	પ્રત	નંબર	નામ	પ્રત
૨	રા. રા. મોહનલાલ કસ્તુરચંદ	૪		કુંકરવાડા નં. ૮૨	
	ચીત્રોડા નં. ૭૯		૧	સ્વામી મંગળપુરી અમૃતપુરીજી	૧
૧	મહંત સંજુગીરજી લાલગીરજી	૧૦		મહેસાણા નં. ૮૩	
	ટેટોદજી નં. ૮૦		૧	પા. રાવજીભાઈ મોતીભાઈ	
૧	મહંત.વાલભારથીજી ચતુરભારથી	૧		સરકારી કંદ્રાકટર સા.	૧
૨	મુખી પ્રતાપસિંહજી ખેમજી	૧		ગામ તરેટ નં. ૮૪	
	બીલોદરા નં. ૮૧		૧	સ્વામી નથુગીરજી મોહનગીરજી	૧
૧	સ્વામી મોહનગીરજી પરસોત-		૨	હાકેર ધનાજી બનાજી	૧
	મગીરજી	૧		કડી નં. ૮૫	
			૧	રા. રા. મુળશંકર રણછોડલાલ	
				તલાટી સા.	૧

સુદ્ધિપત્રક.

પાત્રું.	લીટી.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૧	૮	પુરુધાને	કુ. પોતું.
૩	૧	ધન	ધર્મ.
૩	૧૧	ગ્યાં	ત્યા.
૪	૪	પ્રાંત	પ્રાંત.
૪	૮	ચોચી	ચોગી.
૪	૧૧	કાય	કાર્ય.
૫	૧	યા	થયા.
૫	૧	કચરામા	કચેરીમાં.
૮	૨૦	૦	હું.
૯	૫	મહાબુની	મહાબુની.
૧૦	૧૪	તયાં	તયા.
૧૦	૧૫	ગુતિક	ગુર્તીક.
૧૧	૧	સનમથી	સનમતિ.
૧૬		તતાર	તમાર.
૧૯	૧૧	થાય	થાય છે.
૨૨	૧૯	ભાલે	ભાલે.
૨૬	૧૪	રામભરથી	ગમભારથીજી.
૨૮	૧૬	બીહુતનું.	બીહુતીનું.
૩૪	૪	મુત	ધુત.
૩૪	૪	ગમનમાં	ગમન.
૩૪	૫	સમઘનું	સાંસ મઘનું.
૩૮	૧	કુત્રા	કુત્રા.
૪૩	૨૦	તેમની	તેમની સાથે.

શ્રી.

શ્રીયુત. મે. રા. રા. દલસિંગજી મેઘરાજજી મુ. ખારા

કડી પ્રાંત પંચાયત મેમ્બર સા.

આપશ્રીએ. અમારા ગુરૂશ્રી કૈલાસવાસી થયા પછી અમારા
ઉપર અત્યંત બાવ રાખી આ પવિત્ર અખાડાની ઘણીજ સેવા બજાવી
અમારા ઉપર ઘણીજ ઉપકાર કરેલ છે. અને હાલ પણ સેવા બજાવે
જાયો છંડા, તેથી ગુરૂ મહારાજ આપનું કલ્યાણ કરશે એવી મારી
સુભેચ્છા છે. અને તે બદલ આપશ્રીના હંમારક નામની યાદી આરંભ
વાદ સાથે સુક્રામાં આવે છે. પરમકૃપાળુ ગુરૂશ્રી એમનું કલ્યાણ કરશે
એ મારી પ્રાર્થના છે. અસ્તુ અસ્તુ.

લી. સ્વામીજી માહાદેવપુરીજી રામપુરીજી.

મુ. ખારા અખાડો

૭૫ ચિનંતિ.

૧. બંધુઓ પર્વ પ્રત્યે અને સંત સાધુ પ્રત્યે વિશેષ બાવના રાખે
વંચી તેમજ ત્રાણ હજી દેવની કૃપાથી મળ્યા આવશે.
૨. બંધુઓ તમારા સગા સંબંધી સર્વે દુનીઆની માયામાં; માલ્ય
દરેક પ્રવૃત્તિમાં પડી પરમ કૃપાલુ પેના કરનાર પીતાને વીસા
પડતા પદાસક્તિ સ્મરણ કરે.
૩. બંધુઓ આ મુશ્કિતો વેતપત્ત કરી હૃદય છે સર્વે વસ્તુઓ વળા
છે, તેમ માનવને હૃદયે સર્વ ઓળે કરતા ઉત્તમ પનારો છે
અને નાનું આત્મા આપ્યો છે. સર્વ વસ્તુ કવિય ૧૨. ૫૦ મ
દે. ત્યાં વિચાર કરે, આપણા મુખ્ય દેવ શો દેવો? અ. એ
તમા. ૧૦ સ. કરે છે તે તેના ઉપકાર માંતા ૧. તેના કરતા
હૃદયે તમારા માટે ધ્યાન કર્યું છે છતાં આપણું દુઃખનાં સેવા
આપના નયન; માટે તેમની સેવા કરી, અને કિતન મારા વેરથી
કરેલા પાપને નાશ થાય છે.
૪. બંધુઓ ભવનથી આત્મા શુદ્ધ થાય દે, તેને રોગનાં બપ રહે
નથી; ભગવને તારી રિશ્તિમાં રાખના પવન છે. ન ત્યાં
ત્રાણ માહાત્મ પ્રદાતા થઈ ગય છે ન આપ મારા બંધુઓ
જનમમાં હશે.

સુતીનાં દાસ

સ્વામીજી. માહાદેવપુરીજી રામપુરીજી

સુ. ખારા અખાડો.

પ્રેક્ષક મલોલ.

